

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta
katedra hudební výchovy

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Hudební život v ZUŠ v Kutné Hoře a její významné osobnosti

Musical life at the Music and Arts School in Kutná Hora and the most
important local figures

Zuzana Chalupová

Vedoucí práce: PhDr. Olga Kozánková, Ph.D.,
prof. PhDr. Stanislav Pecháček, Ph.D.
Studijní program: Specializace v pedagogice
Studijní obor: B ČJ-HV

Odevzdáním této bakalářské práce na téma Hudební život v ZUŠ v Kutné Hoře a její významné osobnosti potvrzují, že jsem ji vypracovala pod vedením vedoucího práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále potvrzují, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze dne 7. 4. 2019

Tímto děkuji PhDr. Olze Kozánkové, Ph.D., která mou práci vedla v počátcích a pomohla mi s uchopením tématu. Dále moc děkuji profesoru PhDr. Stanislavu Pecháčkovi, Ph.D., který práci převzal, a pod jehož vedením jsem práci mohla dokončit. Poděkování patří i ředitelce ZUŠ Kutná Hora Kateřině Fillové a učitelkám školy Marii Ptáčkové a Aleně Parschové za poskytnutí cenných informací a také děkuji Dagmar Strbíkové z kutnohorské Městské knihovny a Janě Lebedové ze Státního oblastního archivu, bez jejichž pomoci bych potřebné materiály k práci sháněla jen těžko.

ABSTRAKT

Bakalářská práce se zabývá hudebním životem v Základní umělecké škole (dále ZUŠ) Kutná Hora. V úvodu seznamuje s historií kutnohorské ZUŠ s ohledem na historickou budovu, ve které se škola dnes nachází, a dále se zabývá vývojem hudebního vzdělávání v této instituci. V další části přibližuje aktivity školy v současnosti, včetně nabídky oborů, práce pedagogů, jejich úspěchů apod. Závěrečná část práce zmiňuje nejvýznamnější osobnosti, které jsou spjaty se ZUŠ Kutná Hora – významné hudebníky, skladatele a také úspěšné žáky školy. Práce si klade za cíl podat ucelené informace o ZUŠ Kutná Hora od jejího založení po současnost.

KLÍČOVÁ SLOVA

ZUŠ Kutná Hora, kantoři, umělecké školy, organizace ZUŠ, hudebníci z Kutné Hory

ABSTRACT

This bachelor thesis deals with musical life at the Kutná Hora Music and Arts School. It introduces history of the Kutná Hora Music and Arts School with regard to the historical building in which is the school located. It also deals with the development of musical education in this institution. In the next section are presented activities of the school at present time, including the offered study programmes, activity of teachers and their achievements etc. Finally, the work mentions the most important musicians, composers and successful students. The aim of this bachelor thesis is inform about the Kutná Hora Music and Arts School from its foundation to present.

KEYWORDS

ZUŠ Kutná Hora, schoolmasters, schools of arts, organization of ZUŠ, musicians of Kutná Hora

Obsah

Úvod	7
1 Základní umělecké školy	9
1.1 Vznik a vývoj uměleckých škol	9
1.2 Změny v organizaci uměleckého školství	10
1.3 Současný systém ZUŠ v ČR	11
2 Výuka hudby před vznikem uměleckých škol	13
2.1 Kantoři	13
2.2 Výuka hudby v Kutné Hoře před založením hudební školy	17
3 Historie hudební školy v Kutné Hoře	19
3.1 Historická budova školy	19
3.2 Počátky hudební školy	20
3.3 Období 30. let	21
3.4 Po druhé světové válce	23
3.5 Přelom 50. a 60. let	25
3.6 Období 70. let	27
3.7 Období 80. let	29
3.8 Přelom 80. a 90. let	31
3.9 90. léta	31
3.10 Období po roce 2000	33
4 Významné osobnosti hudební školy v Kutné Hoře	39
4.1 Jaroslav Franci (1906–1990)	39
4.2 Jaromír Nohejl (1925–2004)	40
4.3 Josef Rut (1926–2007)	42
4.4 František Drs (*1953)	43

4.5 Jiří Kout (*1937).....	44
Závěr.....	48
Seznam použitých informačních zdrojů	50
Prameny	50
Archivní prameny	50
Literatura	50
Internetové zdroje	51
Legislativní dokumenty	55
Přílohy	56

Úvod

Cílem této práce je souhrnně informovat o Základní umělecké škole v Kutné Hoře a poskytnout tak ucelené informace o její historii, některých významných hudebních osobnostech a také o školních aktivitách současných i o kulturních akcích pořádaných v průběhu jejího vývoje. Téma práce jsem si vybrala proto, že se domnívám, že hudební škola v Kutné Hoře zásadně ovlivňuje svým mnohaletým působením kulturní život města a já osobně mám ke škole blízký vztah, neboť jsem v ní jako žákyně strávila přes deset let svého života. ZUŠ Kutná Hora zároveň v příštím roce oslaví 90 let od svého založení, tudíž práce může sloužit i jako připomenutí důležitých okamžiků z historie i současnosti školy.

ZUŠ Kutná Hora každoročně pořádá několik koncertů, od žakovských, přes učitelské, samozřejmě koncerty absolventské a závěrečné, které se většinou konají v místním Tylově divadle. Kromě hudebního oboru je na škole i obor taneční, výtvarný a literárně-dramatický a tyto obory také prezentují výsledky svých žáků na nejrůznějších vystoupeních a výstavách. V uplynulých letech se škola zapojila do projektu ZUŠ Open, jehož koncepci zmiňuji v kapitole 1.3. Dále se škola účastní kulturních akcí, jako je například festival básníků Ortenova Kutná Hora, Mezinárodního hudebního festivalu v Kutné Hoře a žáci každoročně vystupují na soutěžích ZUŠ. Za 89 let existence školy jí prošla spousta žáků a mnoho z nich se hudbě stále věnuje nebo se k ní alespoň vrací, čímž se škola věrně drží svého motta: *„Chceme být školou, na kterou si každý po letech vzpomene, a přivede k nám své děti.“*

Hlavním zdrojem části o historii a akcích školy z let od jejího založení do konce 80. let je kronika ZUŠ, která však končí rokem 1988. Nutno podotknout, že tato kronika byla založena až v roce 1974, tudíž byly události do tohoto roku zapisovány zpětně, a navíc je poměrně zatížena tehdejšími dobovými idejemi. Kronika není uložena nikde v archivu, je ve vlastnictví ZUŠ Kutná Hora, není opatřena specifickým číslem nebo signaturou, a proto ji ve zdrojích uvádím pouze jako *Kronika ZUŠ*. Zároveň v kronice někdy nejsou uvedena celá jména, proto je uvádění jmen v práci různé. U některých učitelů a žáků je křestní jméno zapsáno pouze iniciálou. Nebylo úplně snadné sehnat dostatečné množství materiálů k tomuto tématu. K dispozici jsem měla pouze zmíněnou kroniku,

několik článků z místního časopisu – *Krásné město*, články z novin, výroční zprávy ZUŠ, jež jsou uloženy v kutnohorském archivu, a také další materiály ze Státního okresního archivu a z archivu Městské knihovny v Kutné Hoře. Zápisy v kronice končí rokem 1988, což je těsně před listopadovou revolucí, a tak na přelomu 80. a 90. let vzniká trhlina v informacích. Výroční zprávy totiž navazují až školním rokem 1995/1996, samotná kronika už bohužel na škole nikdy obnovena nebyla. Existuje sice ještě druhá kronika, která ale sloužila nejspíše jen jako návštěvní kniha, protože obsahuje především pozdravy, podpisy a zápisy různých osobností a hudebních těles, které hudební školu navštívily. Pozoruhodné ovšem je, že se často jedná o návštěvy ze zahraničí. Našla jsem zde vzkazy v ruštině, slovenštině, němčině, polštině, ale také v angličtině a dokonce i v japonštině. Nejčastěji tyto vzkazy oceňují krásné prostředí historické budovy školy, krásy města Kutné Hory a ukázky vystoupení a práce žáků.

První kapitola této práce uvádí do problematiky základních uměleckých škol obecně, částečně mapuje historii hudebních škol v Čechách a sleduje i organizaci tohoto školství s vyhláškami, které ho formovaly, a také stručně popisuje systém hudebních škol v současnosti. Druhou kapitolou pak přibližuji historii výuky hudby před vznikem hudebních škol a zmiňuji některé ze známých kantorských osobností. Ve třetí kapitole jsem se podrobně věnovala historii hudební školy v Kutné Hoře od jejího založení až po roky nedávné a snažila jsem se vyzdvihnout hlavně zajímavé akce a projekty, na kterých se škola podílela. Poslední kapitola pojednává o vybraných osobnostech spjatých s hudební školou. Jsou to jména, která jsou v hudebních kruzích poměrně známá; příkladně Jiří Kout je uznávaným dirigentem i v zahraničí, kde několik let působil. Osobnosti, které jsem do práce zařadila, jsou dle mého soudu ty nejvíce zviditelněné svou činností, ale škola samozřejmě vychovala i řadu dalších žáků, kteří působili a působí jako profesionální umělci, ať už v hudebním, výtvarném nebo hereckém oboru.

Přínos bakalářské práce spočívá i v tom, že doposud toto téma nebylo uceleně zpracováno. V průběhu let sice byly vydány určité výroční brožury, ale ty obsahovaly hlavně obecné pojednání o škole, seznamy učitelů pro dané období a především obrazový doprovod. Informace o škole jsou k dispozici v různé podobě a na různých místech a tato práce je přináší soustředěny právě v jednom celku.

Formulace citací v této práci jsou vytvořeny pomocí webové stránky citace.com.

1 Základní umělecké školy

Základní umělecké školy (ZUŠ) jsou institucí, která poskytuje základy vzdělání ve čtyřech uměleckých oborech – hudebním, výtvarném, tanečním a literárně-dramatickém. Základní studium je rozděleno na I. a II. cyklus, ale ZUŠ poskytují i vzdělání přípravné, studium s rozšířeným počtem hodin pro talentované žáky, a také studium pro dospělé. Základní umělecké školy pomáhají žákům s přípravou pro další studium na středních i vysokých školách s uměleckým nebo pedagogickým zaměřením, ale neposkytují stupeň vzdělání.¹ „Základní umělecké vzdělávání rozvíjí a kultivuje umělecké nadání širokého okruhu zájemců, kteří prokážou potřebné předpoklady ke studiu, a současně je rozsáhlou platformou pro vyhledávání umělecky mimořádně nadaných jedinců.“²

1.1 Vznik a vývoj uměleckých škol

Hudební školy se v českých zemích začaly zakládat už v 19. století v souvislosti s národním uvědomením a důraz se kladl hlavně na obrozenecké písně.³ Mnoho soukromých hudebních škol vznikalo při hudebních a pěveckých spolcích. V roce 1840 byla založena hudební škola sólového a sborového zpěvu, klavíru, hudební teorie a dějin hudby při Žofínské akademii. Další rozvoj hudebních škol se projevil zejména na Moravě. Z těchto moravských spolků to byly například *Svatopluk*, *Vesna*, *Beseda brněnská* nebo *Brünner Musikverein*, které zakládaly hudební školy v Brně. Při spolku *Vesna* byla založena v roce 1870 pěvecká a hudebně-teoretická škola pro dívky. Dále také vznikly školy v Kroměříži (1882) a v Olomouci (1888). Mezi českými pěveckými spolky, které zřídily další soukromé školy, to byl především *Pražský Hlahol* a v blízkosti Kutné Hory kolínský spolek *Dobromila-Dobroslav*.⁴

¹ NÚV. Základní umělecké školy. *Národní ústav pro vzdělávání* [online]. Praha, c2011–2019 [cit. 2019-02-10]. Dostupné z: <http://www.nuv.cz/t/zus>.

² Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Rámcový vzdělávací program pro základní umělecké školy [online]. Praha: Výzkumný ústav pedagogický, 2010, s. 11, [cit. 2019-01-31]. Dostupné z: <http://www.msmt.cz/vzdelavani/zakladni-vzdelavani/ramcovy-vzdelavaci-program-pro-zakladni-umelecke-vzdelavani>.

³ GREGOR, Vladimír a Tibor SEDLICKÝ. *Dějiny hudební výchovy v českých zemích a na Slovensku*. 2. Praha: Supraphon, 1990, s. 26, 29. ISBN 80-7058-131-X.

⁴ PECHÁČEK, Stanislav. Historie hudebního vzdělávání v českých zemích. *Hudební výchova* [online]. Praha: Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy, 2016, 24(1–2), 24 [cit. 2019-01-03]. ISSN 1210-3683. Dostupné z: http://pages.pedf.cuni.cz/hudebnivychova/files/2018/02/HV_2016_12.pdf.

V roce 1811 byla založena hudební konzervatoř v Praze, která sdružovala velkou část pražských umělců a pedagogů. Její existence byla zdůvodněna potřebou dobrých orchestrálních hráčů a také skladatelů.⁵ Důležité bylo i zajištění hudební výchovy přímo na učitelských ústavech, aby ji mohli dále vyučovat na specializovaných školách. Dříve to totiž byl úkol převážně kantorů nebo samotných skladatelů. Proto se od roku 1863 začala hudební výchova vyučovat i na pedagogických školách, ale ještě před tímto rokem, ve 30. letech 19. století, fungovala v Praze varhanická škola, která také pomáhala vychovávat budoucí učitele hudby. V těchto letech se rozmáhalo soukromé hudební školství. Známý je například Prokschův hudební ústav v Praze, k jehož žákům patřil mimo jiné i Bedřich Smetana. Toto soukromé školství bylo později upraveno vyhláškou č. 309 z roku 1850.⁶

Pravděpodobně první městskou hudební školou (alespoň podle Jana Branberga) je ta v Českém Krumlově, která byla založena ještě před Pražskou konzervatoří, v roce 1780.⁷ Městská rada ji zřídila za účelem vzdělávání nadaných dětí a svým vznikem výrazně přispěla k rozvoji hudebního školství v Čechách.⁸

1.2 Změny v organizaci uměleckého školství

Postupně vznikaly i další umělecké školy a v době 1. republiky byl nad nimi stanoven odborný dohled v podobě školní inspekce.⁹ Ale snaha o organizování výuky se objevovala samozřejmě už předtím. V 19. století výuka vycházela z tzv. císařské vyhlášky č. 309 říšského zákona z roku 1850. Tato vyhláška upravovala zejména soukromé umělecké vyučování. Přibývalo totiž učitelů, kteří měli požadavek na vedení vlastních hudebních škol a právě od tohoto okamžiku narůstá rozvoj soukromého školství v Čechách i na Moravě.¹⁰ Stále zde ovšem existovala určitá nejednotnost. Ta byla odstraněna až po druhé světové válce, v roce 1945, kdy byl zaveden jednotný typ hudebních škol. Podle další

⁵ GREGOR, Vladimír a Tibor SEDLICKÝ. *Dějiny hudební výchovy v českých zemích a na Slovensku*, s. 26, 29.

⁶ Tamtéž, s. 33–34.

⁷ GREGOR, Vladimír a Tibor SEDLICKÝ. *Dějiny hudební výchovy v českých zemích a na Slovensku*, s. 28.

⁸ ŠVEPEŠOVÁ, Alena. *Historie. Základní umělecká škola Český Krumlov* [online]. Český Krumlov: ZUŠ Český Krumlov, c2001–2018 [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <http://www.zus-ceskykrumlov.cz/historie/>.

⁹ MRÁZOVÁ, Šárka. Západ takovou síť hudebních škol nemá, můžeme být na co hrdí, říká šéfka asociace ZUŠ. *Aktuálně.cz* [online]. Economia: c1999–2019, 27. 5. 2018 [cit. 2019-03-10]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/zapad-takovou-sit-hudebnich-skol-nema-muzeme-byt-na-co-hrdi/r~a99e92e65f2c11e88c3dac1f6b220ee8/?redirected=1552223090>

¹⁰ GREGOR, Vladimír a Tibor SEDLICKÝ. *Dějiny hudební výchovy v českých zemích a na Slovensku*, s. 34.

vyhlášky z roku 1951 se upravily pracovní a platové poměry učitelů a v roce 1960 zákonem č. 186 Sb. byla zajištěna návaznost jednotlivých stupňů a druhů škol. Zároveň došlo v 60. letech 20. století k přejmenování hudebních škol na tzv. lidové školy umění (LŠU) a rozrostly se o další obory, jako například literárně-dramatický nebo taneční. Doposud totiž existovala nabídka pouze hudebních předmětů. V této době vznikla soustava uměleckého vzdělání, která na sebe postupně navazovala a skládala se ze 4 stupňů: základní – lidové školy umění; střední – uměleckoprůmyslové školy; vyšší odborné – konzervatoře; vysokoškolské – vysoké umělecké školy.^{11,12} Rok po listopadové revoluci se školy znovu přejmenovaly již na název, pod jakým je známe dnes, tedy na základní umělecké školy. Jejich struktura a nabídka oborů se ale příliš nezměnila. Další úpravy proběhly s vyhláškou MŠMT v roce 1991, která se týká organizace základního uměleckého školství. Atmosféra po roce 1989 také umožnila zakládání soukromých škol, jež mají často interdisciplinární charakter.¹³

1.3 Současný systém ZUŠ v ČR

„Ve vzdělávacím systému plní umělecké školství dvě klíčové funkce: připravuje experty, výkonné umělce, a podílí se na všeobecném vzdělávání populace.“¹⁴ Takto vnímá umělecké školství Pedagogická encyklopedie. Základní umělecké školy jsou specifikem v soustavě vzdělávání v ČR a v dnešní době také její nenahraditelnou součástí. Vzbuzují obdiv v zahraničí, protože taková síť uměleckého školství je u nás určitým unikátem.¹⁵

Základní umělecké vzdělávání se člení na několik částí. K prvotním znalostem se žáci dostávají v přípravném studiu – přípravná hudební výchova (PHV), následuje studium I. a II. stupně. První stupeň je sedmiletý a motivuje žáky k dalším uměleckým aktivitám, popřípadě žáky připravuje k dalšímu odbornějšímu vzdělání, stupeň II. je čtyřletý a rozvíjí dovednosti žáků z předchozího stupně. Mezi další části tohoto vzdělávání patří studium

¹¹ HARVAŘÍK, Josef. *Lidové školy umění*. Praha: SPN, 1966, s. 6–7.

¹² Západ takovou síť hudebních škol nemá. *Aktuálně.cz* [online].

¹³ PRŮCHA, Jan. *Pedagogická encyklopedie*. Praha: Portál, 2009, s. 98–99, ISBN 978-80-7367-546-2.

¹⁴ Tamtéž, s. 97.

¹⁵ HRADECKÁ, Pavla a Gabriela VACEKOVÁ. Hybrid v systému regionálního školství? Postavení a specifika uměleckého vzdělávání v ČR. In: KLÍMOVÁ, Viktorie a Vladimír ŽÍTEK. *XXI. mezinárodní kolokvium o regionálních vědách: Sborník příspěvků* [online]. Brno: Masarykova univerzita, 2018, 13.–15. 6. 2018, s. 755 [cit. 2019-04-03]. ISBN 978-80-210-8970-9. Dostupné z: <https://www.econ.muni.cz/kolokvium-o-regionálních-vedách/predchozi-kolokvia/sbornik-2018>

s rozšířeným počtem vyučovacích hodin, které se věnuje vynikajícím žákům a poslední částí je studium pro dospělé.¹⁶ K roku 2019 je v ČR přes 490 ZUŠ a navštěvuje je více než 251 000 žáků.¹⁷

V současnosti sdružuje základní umělecké školy Asociace základních uměleckých škol České republiky (AZUŠ ČR), která byla založena v roce 1999, a jejímž cílem je ochrana sítě škol v ČR a péče o jejich rozvoj a kvalitu výuky.¹⁸ Tato asociace se také podílí na několika projektech. Jedním z nejznámějších je projekt ZUŠ Open, který pořádá nadační fond Magdaleny Kožené a jehož koncepce spočívá v celostátním setkávání uměleckých škol ve veřejném prostoru. Je to projekt poměrně mladý, neboť první ročník se konal v roce 2016. Na projektu se podílí hlavně žáci ZUŠ, ale také několik kulturních institucí a známých umělců. Cílem ZUŠ Open je „zviditelnění systému ZUŠ jako moderní způsob vzdělávání, práce a úspěchů škol na celostátní úrovni i v rámci regionů, posílení jeho respektu a komunikace směrem k veřejnosti.“¹⁹

¹⁶ Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Rámcový vzdělávací program pro základní umělecké školy [online].

¹⁷ ZUŠ OPEN [online]. Vizus, c2019 [cit. 2019-02-06]. Dostupné z: <https://www.zusopen.cz/>.

¹⁸ AZUŠ: Asociace základních uměleckých škol ČR [online]. Praha: c2019 [cit. 2019-02-06]. Dostupné z: <https://www.asociacezus.cz/>.

¹⁹ VAŠÁTKOVÁ, Anna. Co je to ZUŠ Open. ZUŠ OPEN [online]. c2019, 2019 [cit. 2019-02-06]. Dostupné z: <https://www.zusopen.cz/zus-open/>.

2 Výuka hudby před vznikem uměleckých škol

První zmínky o elementární výuce sahají zhruba do 13. století, kdy vznikaly školy nejčastěji při klášterech, což byly tehdejší centra vzdělanosti. Vzdělání se dělilo na tzv. trivium a kvadrivium a tyto dvě složky tvořily sedm svobodných umění, do kterých byla zařazena i hudba. Později byl v městských školách kladen důraz na výuku hudby z důvodu přípravy interpretů, protože bylo potřeba doprovázet zpěvy v kostelích. Hlavními osobami byli zejména učitelé – kantoři, kteří zastávali i funkci regenschoriho a varhaníka.²⁰

2.1 Kantoři

Vyučování hudby, ale i jiných uměleckých oborů, má v naší zemi dlouholetou tradici. Počátky můžeme hledat již v 17. století, kde hlavní roli ve vzdělávání hráli právě kantoři, kteří byli zároveň schopnými hudebníky.²¹ Jejich hudba utvářela jakýsi předěl mezi lidovou hudbou, protože byla provozována zejména na venkově, a vrcholnou uměleckou hudbou.²² V publikaci o kantorech 17.–19. stol. se píše: „...kantor byl sice učitelem, ale tak říkajíc jednou nohou byl v kostele. V tom smyslu také je výstižné označení kantorská hudba, jež je v příslušné době v naprosté většině – nebo docela výlučně – chrámová.“²³ Záběr hudebních aktivit kantorů byl opravdu široký. Zastávali funkci učitele, hudebního skladatele, varhaníka, regenschoriho, byli tedy hlavními osobnostmi hudebního života v daném místě. Často jako členi zámeckých kapel působili na dvorech panovníků. Kantoři se hudbě učili již v klášterních školách²⁴ a ve své činnosti se stále vzdělávali. Doplňování jejich vzdělání probíhalo nejčastěji samostudiem nebo soukromou výukou u staršího kantora.²⁵ V době pobělohorské ale mnozí umělci i někteří kantoři odcházeli do zahraničí. Rušily se bratrské školy, a tak k udržení lidové kultury a hudební vzdělanosti pomáhaly

²⁰ PECHÁČEK, Stanislav. Historie hudebního vzdělávání v českých zemích. *Hudební výchova* [online]. Praha: Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy, 2016, **24**(1–2), 22 [cit. 2019-01-03].

²¹ ZUŠ ŽELEZNÝ BROD. *Stručný vývoj uměleckého školství* [online]. [cit. 2019-01-12]. Dostupné z: https://www.zus-zelbrod.cz/dokumenty/legislativa/vyvoj_skolstvi.pdf.

²² OSTRÝ, František. *Čeští kantoři Jakub Jan Ryba* [online]. Brno: Masarykova univerzita, 2015. [cit. 2018-11-30]. Dostupné z: <http://www.ped.muni.cz/wmus/studium/elearning/kantori/kantori.pdf>.

²³ TROJAN, Jan. *Kantoři na Moravě a ve Slezsku v 17.–19. století*. Brno: Muzejní a vlastivědná společnost, 2000, s. 54, ISBN 80-7275-006-2.

²⁴ GREGOR, Vladimír a Tibor SEDLICKÝ. *Dějiny hudební výchovy v českých zemích a na Slovensku*, s. 17.

²⁵ TROJAN, Jan. *Kantoři na Moravě a ve Slezsku v 17.–19. století*, s. 32.

právě školy na vesnicích, o jejichž chod se starali kantoři.²⁶ Sám anglický hudební historik a skladatel Charles Burney (1726–1814)²⁷ když navštívil několik škol v Čechách, poznamenal ve svém *Hudebním cestopisu 18. věku*: „Češi mohou být nazváni vzdělanými, protože dovedou číst, a stejně jsou vynikajícími hudebníky, protože dovedou hrát na hudební nástroje, obojí je jednou z hlavních složek všeobecného vzdělání.“²⁸ Zároveň právě tento autor označil Čechy za „konzervatoř Evropy“.²⁹ Fenomén kantorů je pro naši kulturu specifický a dalo by se říci, že zásadně ovlivnil hudebnost našeho národa. Zejména díky nim zde mohli v dalších stoletích vyrůst takoví hudební velikáni, jako byli například Bedřich Smetana nebo Antonín Dvořák a mnozí další. V 19. století se objevilo rčení „co Čech, to muzikant“, protože téměř každý měl určité hudební vzdělání, a v roce 1811 byla v Praze založena konzervatoř, díky které se Češi svým uměním zviditelnili po celé Evropě.³⁰

31

V českých zemích působilo několik kantorů, jmenujme alespoň ty nejznámější. **Václav Jan Kopřiva** (1708–1789) se narodil v obci Brloh u Citolib, ve kterých právě i díky Kopřivovi vzešla skladatelská škola. Václav Jan Kopřiva studoval v Praze, kde poté působil v kapele a v roce 1731 byl povolán zpět do Citolib na místo kantora. Jeho tvorba se řadí ke stylu vrcholného baroka a je především duchovního rázu. Mezi jeho nejznámější skladby patří *Missa pastoralis D dur*, která je jednou z prvních česko-latinských pastorálních mší. Jak již bylo zmíněno, Václav Jan Kopřiva se zasloužil o vznik Citolibské hudební školy. Tato škola se skládala z 5 žáků, z nichž 2 byli synové kantora Kopřivy. Jmenovitě to byli žáci Karel Blažej Kopřiva, Jan Jáchym Kopřiva, Jan Adam Gallina, Jan Vent a Jakub Lokaj. Nejnadanější z této skupiny muzikantů byl zřejmě Jan Vent, který v Citolibech moc dlouho nevydržel. Hrál na housle a hoboje, ale se svou virtuózní hrou na anglický roh se prosadil ve Vídni, kde se mimo jiné setkal s tak významnými umělci, jako byli Wolfgang Amadeus Mozart, Joseph Haydn a Ludwig van Beethoven.

²⁶ GREGOR, Vladimír a Tibor SEDLICKÝ. *Dějiny hudební výchovy v českých zemích a na Slovensku*, s. 16–17.

²⁷ PECHÁČEK, Stanislav. *Historie hudebního vzdělávání v českých zemích. Hudební výchova* [online].

²⁸ GREGOR, Vladimír a Tibor SEDLICKÝ. *Dějiny hudební výchovy v českých zemích a na Slovensku*, s. 17.

²⁹ PECHÁČEK, Stanislav. *Historie hudebního vzdělávání v českých zemích. Hudební výchova* [online].

³⁰ KOŠUT, Michal. *Hudba českých kantorů jako inspirace pro dnešek*. Festival forfest Czech republic [online]. Brno: Michal Košut, 2018 [cit. 2018-11-25]. Dostupné z: <https://www.forfest.cz/colloquy/477>.

³¹ OSTRÝ, František. *Čeští kantoři Jakub Jan Ryba* [online].

Josef Schreier (1718–?) patří ke skupině kantorů z Moravy. Většinu života pobýval v Bílovicích u Uherského Hradiště, celkově je však zmínka o jeho životě málo, nevíme například ani, kdy zemřel. Schreierovo dílo je opět jako u ostatních kantorů převážně duchovní, tvoří ho hlavně pastorely a mše.

Jiří Ignác Linek (1725–1791) je spojen s oblastí Bakova nad Jizerou. V Bakově se i hudebně vzdělával, protože toto panství patřilo Valdštejnům a ti trvali na tom, aby každý, kdo chce vykonávat nějaké řemeslo, měl určité základy hudebního vzdělání. Později Linek studoval gymnázium a odešel na studia k Josefu Segerovi do Prahy. Ačkoliv byl úspěšným skladatelem, žil v bídě.

Pokud zde zmiňujeme kantory a hudebníky 18. století, neměli bychom opomenout **Jakuba Jana Rybu** (1765–1815). K hudbě měl blízko už od dětství, protože jeho otec byl varhaníkem a také vesnickým učitelem. Ryba vyrůstal v Nepomuku, ale brzy odešel do Prahy, kde studoval gymnázium a seznámil se zde s tvorbou několika významných skladatelů. Vzdělával se také v oblasti jazyků. Je známý tím, že hovořil několika cizími řečmi, mezi které patřila němčina, latina, francouzština a italština. Ryba musel hned po ukončení studií v Praze zastoupit svého otce v učitelské činnosti. Přestože se chtěl stát spíše profesionálním hudebníkem, otec mu domluvil místo kantora v Rožmitálu pod Třemšínem, kde Ryba už zůstal. Ke konci 18. století si Ryba dopisoval s tehdejšími obrozenci a jeho vlastenecké cítění se promítlo i do jeho tvorby.³² Jako jeden z prvních se snažil o počestění hudební terminologie, i když jeho česká označení se příliš neuchytila.³³ Z jeho rozsáhlého díla se bohužel mnoho nedochovalo. Jakub Jan Ryba byl přínosem i v oblasti pedagogiky a výchovy, kde byl zastáncem školských reforem Marie Terezie. Důraz kladl na chování dětí a výchovu jako takovou. Své žáky vedl ke způsobilému chování, ovšem ví se, že nepraktikoval tělesné tresty. Pokud už k takovému trestu přistoupil, nikdy ho nevykonával přímo Ryba, nechal tak činit ostatní žáky, ale pod svým dohledem. Sám se domníval, že by fyzické tresty snižovaly jeho důstojnost jakožto přítele mládeže. Napsal také několik teoretických a didaktických děl. Z hudební teorie je to například *Počáteční a všeobecní základové ke všemu umění hudebnímu* a z děl

³² OSTRÝ, František. *Čeští kantoři Jakub Jan Ryba* [online].

³³ GREGOR, Vladimír a Tibor SEDLICKÝ. *Dějiny hudební výchovy v českých zemích a na Slovensku*, s. 25.

didaktických jsou to především kancionály a drobné skladby pro žáky.³⁴ V nich často zhudebňoval verše, které nabádaly žáky k pracovitosti, poslušnosti a k lásce k rodičům a Bohu. Mezi takové kancionály patří třeba *Dar pilné mládeži*, *Radovánky nevinných dětí o vánocích* nebo *Kancyonálek pro českou školní mládež*.³⁵ Rybův život však skončil tragicky, v roce 1815 byl nalezen v lese s podřezanými tepnami, pravděpodobně spáchal sebevraždu kvůli těžké životní situaci a hmotné nouzi.³⁶

Za vlády Josefa II. se ovšem začala hudba při bohoslužbách omezovat a také se roku 1773 zrušil jezuitský řád, který poskytoval do té doby nejkvalitnější vzdělávání v zemi. Celkově se umělecká výuka na školách umírnila a upřednostnily se spíše praktické předměty. Kvůli těmto opatřením se hudba dostala na okraj zájmu a trvalo dlouho, než opět dosáhla na školách důstojnějšího postavení.³⁷ Hudebně-pedagogické aktivity podporovala ale zejména nižší šlechta. Na Kutnohorsku je toho příkladem hrabě Jan Rudolf Chotek, člen Spolku pro zvelebení hudby v Čechách, který na svém zámku v Nových Dvorech založil v roce 1813 hudební školu, aby si mohl vychovávat hudebníky do své zámecké kapely.³⁸ V době národního obrození byl zájem hlavně o hudbu měšťanských salonů, a proto začalo vzkvétat soukromé vyučování, ale také zakládání hudebních škol.³⁹ Ve 2. polovině 19. stol. vznikají v českých zemích další hudební školy, pěvecké spolky i ochotnické a divadelní seskupení. Od roku 1919 až do roku 1946 byla nejvyšším pedagogickým pracovištěm pro hudební obory Mistrovská škola pražské konzervatoře, která tuto roli přebrala po Pražské konzervatoři. V období nacistické okupace se přemýšlelo nad vytvořením vysoké hudební školy. K realizaci takových myšlenek došlo až v roce 1945, kdy byla založena Akademie múzických umění (AMU), která pod sebou sdružuje hudební, divadelní a filmovou fakultu. O dva roky později byla založena Janáčkova akademie múzických umění v Brně (JAMU).⁴⁰

³⁴ OSTRÝ, František. *Čeští kantoři Jakub Jan Ryba* [online].

³⁵ GREGOR, Vladimír a Tibor SEDLICKÝ. *Dějiny hudební výchovy v českých zemích a na Slovensku*, s. 25.

³⁶ OSTRÝ, František. *Čeští kantoři Jakub Jan Ryba* [online].

³⁷ PECHÁČEK, Stanislav. *Historie hudebního vzdělávání v českých zemích. Hudební výchova* [online].

³⁸ GREGOR, Vladimír a Tibor SEDLICKÝ. *Dějiny hudební výchovy v českých zemích a na Slovensku*, s. 27–28.

³⁹ PECHÁČEK, Stanislav. *Historie hudebního vzdělávání v českých zemích. Hudební výchova* [online].

⁴⁰ PRŮCHA, Jan. *Pedagogická encyklopedie*. Praha: Portál, 2009, s. 98, ISBN 978-80-7367-546-2.

2.2 Výuka hudby v Kutné Hoře před založením hudební školy

Zprávy o výuce hudby v Kutné Hoře ještě před vznikem umělecké školy se hledaly poměrně obtížně. V archivu byly k dispozici pouze zmínky o několika málo učitelích, kteří hudbu učili soukromě, a povětšinou se jednalo spíše o listiny úřední v podobě různých žádostí apod.

Kutná Hora, pokud bychom zmínili jen určitý průřez dějinami, má ovšem hudební tradici bohatou. Už z období středověku a renesance se zachovaly nejrůznější graduály a kancionály. Na konci 15. století, stejně jako jinde v Čechách, působila i v Kutné Hoře literátská bratrstva, která zajišťovala liturgické zpěvy při bohoslužbách.⁴¹ O několik století později, v době národního obrození, jsou hlavními aktéry v oblasti hudební tradice pěvecké spolky. Prvním takovým spolkem v Kutné Hoře byl *Zpěvácký spolek*, který v roce 1866 přijal jméno *TYL*, podle rodáka z Kutné Hory Josefa Kajetána Tyla. Společně s ním existovaly ve městě i další spolky a uskupení, mezi které se řadí například *Kutnohorská filharmonie* nebo *Spolek pro vydržování a zvelebování městské hudby*.⁴²

Co se týče přímo vyučování hudby, to bylo na přelomu 19. a 20. století hlavně soukromého rázu. Z let 1918 a 1919 byl pořízen seznam soukromých učitelů hudby v Kutné Hoře, který je k nahlédnutí v přílohách této práce. Vyučovalo se hlavně hře na housle, klavír a také zpěvu.⁴³

Pozoruhodné je, že ještě před vznikem hudební školy v Kutné Hoře, byly snahy vytvořit takovou školu v nedaleké obci Nové Dvory. Tento nápad pocházel od ředitele kůru v Nových Dvorech Václava Voborníka, který svou žádost na otevření hudební školy podal v únoru roku 1903. Jednalo se o povolení pěvecko-hudební školy, ve které se měly vyučovat 4 předměty: zpěv sólový a sborový, hra na piano, harmonium nebo varhany, hra na orchestrální nástroje a teorie hudby. Václav Voborník chtěl poskytnout výuku jak dospělým, tak dětem a vyučování mělo probíhat buď ve skupinách, nebo po jednotlivcích. O sobě samém píše Václav Voborník v žádosti, že je mu 35 let, hudební vzdělání získal na konzervatoři v Praze (oddělení varhanické a ředitel kůru), a že má pro svou chystanou

⁴¹ KAFKA, Štěpán. Kutnohorské hudební rukopisy 15. a 16. stol. *CANTICA* [online]. 2005 [cit. 2019-01-31]. Dostupné z: <http://cantica.kh.cz/grad/>.

⁴² BISINGEROVÁ, Marie. Hudební tradice v Kutné Hoře. *Krásné město*. Kutná Hora, 2005, **2005**(1), s. 11.

⁴³ Státní okresní archiv Kutná Hora. Okresní úřad Kutná Hora, inv. č. 781, sign. 6–30/10, karton č. 159, Vyučování hudbě.

výuku i vhodné prostory: „*Světnice, v hrab. domě pro školu určená, jest vzdušná, s okny ku straně polední obrácená, a vchod v bezprostřední blízkosti vchodu z ulice vedoucí.*“⁴⁴ Jako jeden z dalších důvodů, proč by škola měla být otevřena, uvádí Václav Voborník nepřítomnost žádné jiné hudební školy v okolí. C. k. ministerstvo kultu a vyučování odpovědělo na Voborníkovu žádost kladně, až na výuku hry na orchestrální nástroje, kterou ministerstvo zamítlo, protože žadatel nepředložil listinu o způsobilosti k této činnosti. Kromě toho musela být splněna podmínka výuky výhradně po skončení povinného školní vyučování a třídy musely být odděleny podle pohlaví žáků.⁴⁵

Jedna z úředních listin (z roku 1922) se zmiňovala o učitelce hudby J. Horáčkové v Kutné Hoře, ale bližší informace o jejím působení zde obsaženy nebyly. Pouze se její jméno objevilo ještě v seznamu učitelů hudby z let 1918/1919, kde je uvedeno, že vyučovala hře na klavír.⁴⁶

V roce 1927 byla podána žádost na Zemskou správu politickou v Praze od Františky Herbstové, která žádala o povolení čtrnáctidenního kurzu pro pěvce a pěvkyně. Informovala politickou správu o tom, že kurz by byl soukromý, pouze pro jednotlivce a jeho náplní by byly odborné rady z pěveckého oboru. Žadatelka doplnila, že má bohaté zkušenosti v operním, koncertním a také pedagogickém oboru, ale kurzy by pořádala pouze tehdy, když budou mít kutnohorští občané zájem. Podepsala se jako „*Fanuše Herbstová, operní pěvkyně*“. Zemská správa jí odpověděla, že musí k žádosti doplnit určité údaje podle nařízení z roku 1850, č. 309 a také chtěla správa znát přesnou dobu konání kurzů a jejich učební osnovu. Rozhodnutí ukončila Zemská politická správa takto: „...*pakliže se jedná pouze o vyučování jednotlivé bez veřejného označení kursů, inserování v listech a podob., netřeba k tomuto vyučování zvláštního zdejšího povolení, poněvadž toto jest každému volným.*“⁴⁷

⁴⁴ Tamtéž, sign. 6–30/22.

⁴⁵ Tamtéž.

⁴⁶ Tamtéž, sign. 6–30/10.

⁴⁷ Tamtéž.

3 Historie hudební školy v Kutné Hoře

3.1 Historická budova školy

Hlavní budova Základní umělecké školy v Kutné Hoře, která nese název Knajzlíkovský (knížecí) dům, je sama o sobě zajímavá. Má za sebou dlouholetou historii a je spojena i s významnými historickými osobnostmi. Dům čp. 376/4 stojí ve Vladislavově ulici za Sankturinovským domem. Vladislavova ulice nesla dříve název Sedlecká a patřila mezi hlavní tepny Kutné Hory. Původně na místě tohoto domu stávaly pravděpodobně dva předhusitské domy, které byly spojeny v jeden v roce 1477. Právě od tohoto roku byl dům ve vlastnictví bohatého měšťana Jana Knajzlíka ze Světic, kterému sídlo patřilo až do roku 1493. Podle svého majitele také dostal tento dům název Knajzlíkovský. Ke konci 17. století byl dům přestavěn a později (v roce 1721) bylo přistavěno další patro. Zdobnou fasádu, která domu zůstala podnes, vytvořil pravděpodobně někdo ze skupiny architekta Ignáce Palliardiho po roce 1770 v období pozdního baroka. V prvním patře budovy je stále patrná síťová žebrová klenba, která je pozůstatkem z 15. století a v dalším patře se vyjímá renesanční kazetový strop dochovaný po přestavbě z roku 1686. Unikátní je také samotný vchod do hlavní budovy. Zachoval se pozdně gotický profilovaný portál s rostlinnými ornamenty.

Název *knížecí* je někdy uváděn jako chybný. Přesně se totiž neví, jak tento přívlastek mohl vzniknout. Existuje několik teorií, od kterých může být název odvozen, ale nejspíše půjde o pojmenování po jednom ze synů krále Jiřího z Poděbrad.

Jan Knajzlík, původní majitel domu, byl opravdu vážený a bohatý občan města. Svědčí o tom i návštěva krále Vladislava Jagellonského, kterého Knajzlík hostil. Mikuláš Dačický o této události dokonce uvedl zmínku ve svých *Pamětech*.⁴⁸ „Král český Vladislav šel z Vlaského dvoru k Knejslíkovi, Horníku, do jeho domu, jsa tam zván na hody od Horníků –Nota. Blaze tehdáž bylo Horníkům.“⁴⁹ Tuto větu zaznamenává Dačický k roku 1478, je ale známo, že král Vladislav navštívil Kutnou Horu ještě v roce 1476. Vedou se spory o to, zda to byl opravdu tento dům, ve kterém byl král pohoštěn, protože Jan

⁴⁸ DUDÁK, Vladislav. *Kutnohorský poutník: aneb Kutnou Horou ze všech stran*. Praha-Kutná Hora: Baset, 2004, s. 256–257, ISBN 80-7340-035-9.

⁴⁹ DAČICKÝ Z HESLOVA, Mikuláš. *Paměti: (S úvodem Josefa Janáčka)*. Praha: AKROPOLIS, 1996, s. 88, ISBN 80-85770-35-0.

Knajzlík měl v Kutné Hoře domů více, ale tento Knížecí dům ve Vladislavově ulici patřil mezi ty nejreprezentativnější. Přípomínkou Vladislava Jagellonského je dnes právě název ulice, ve které hudební škola sídlí.⁵⁰

Mikuláš Dačický z Heslova (1555–1626) patří mezi další osobnosti, které se nějakým způsobem vážou ke Knížecímu domu. Byl významným spisovatelem předbělohorské doby, měšťan a šlechtic. Přesto neměl příliš dobrou pověst. V jednom ze soubojů zabil svého protivníka a byl i vězněn. Mezi jeho nejznámější díla patří *Paměti*, které zachycují události z let 1575 až 1626.⁵¹ Dačický se 20. února roku 1590 oženil s Alžbětou, dcerou váženého měšťana Jiřího Mládky. Svatební hostina se pak konala právě v Knajzlíkovském domě, protože tehdejší majitel Jan Fridrich Hofmann z Grünbüchlu byl Dačického dobrý přítel.⁵²

3.2 Počátky hudební školy

Hudební škola v Kutné Hoře byla založena v roce 1930. Prvně byla otevřena 1. října 1930 pod názvem Městská hudební škola. Budova se nacházela v Husově ulici,⁵³ kde byly pronajaty 2 místnosti, jedna další třída byla umístěna na Hrádku.⁵⁴ Zakladatelem školy byl Jaroslav Franci, který musel o založení instituce požádat městskou radu. Řešily se hlavně prostory, kde bude výuka probíhat, dále zda škola může nést v názvu označení *městská* a také předměty výuky, což byly housle, klavír, zpěv a teoretické předměty. V září roku 1930 městská rada tedy povolila zřízení hudební školy s názvem Městská hudební škola a dala jí k dispozici již zmíněnou místnost na Hrádku (č. p. 28) ovšem s tou podmínkou, že škola nesmí rušit ostatní uživatele této obecní budovy.⁵⁵ Jaroslav Franci ve své žádosti udal i důvod, proč by hudební škola měla být založena: „Vzhledem k tomu, že v nejbližším okolí podobné školy není, zdá se, že škola ta by prosperovala.“ Zároveň Franci žádal o dohled nad hudební školou v podobě speciálního kuratoria, které by mělo být nejméně čtyřčlenné

⁵⁰ DUDÁK, Vladislav. *Kutnohorský poutník: aneb Kutnou Horou ze všech stran*, s. 256

⁵¹ ŠTASTNÝ, Radko. *Čeští spisovatelé deseti století*. Praha: SPN, 1974, s. 41.

⁵² MATYÁŠOVÁ, Josefína. *Mikuláš Dačický z Heslova. Osobnost, dílo a "druhý život"* [online]. Praha: 2017 [cit. 2018-11-25]. Dostupné z: <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/147926/>. Diplomová práce. Karlova univerzita, Filozofická fakulta.

⁵³ V tomto se zdroje rozcházejí. Ve *Vzpomínkách* Jaroslava Franci je uvedena Husova ulice, ovšem v dokumentech z archivu jsem našla pouze ulici Poděbradovu.

⁵⁴ FRANCL, Jaroslav. *50 let Lidové školy umění v Kutné Hoře: Vzpomínky*. Kutná Hora, 1980.

⁵⁵ Státní okresní archiv Kutná Hora. Archiv města Kutná Hora, Městský úřad Kutná Hora, karton č. 54, Hudební škola 1931–1943.

a dohlíželo by na dodržování učebních osnov, výši školného apod. Již v prvních dnech výuky (11. října 1930) bylo na škole zapsáno celkem 69 žáků, ale učitelé byli prozatím jen tři. Jaroslav Franci, který byl zároveň ředitelem, vyučoval nejprve teoretické předměty, Theodor Schaefer (absolvent brněnské konzervatoře) vyučoval klavír a Josef Vedlich (absolvent Pražské konzervatoře) učil hru na housle. Od 15. října se zahájila výuka zpěvu a do budoucna se počítalo ještě s otevřením oddělení pro fagot a pro violoncello.⁵⁶ Zájem ze strany žáků byl veliký, a to i přes to, že v Kutné Hoře v té době ještě stále působilo několik soukromých učitelů, u kterých se děti vzdělávaly právě před otevřením této školy.

3.3 Období 30. let

Prvním ředitelem Městské hudební školy se stal Jaroslav Franci, který vyučoval hře na housle a později působil i jako krajský školní inspektor ve Středočeském kraji. V lednu roku 1931 byla na škole provedena inspekce, ze které se dochoval záznam a celá inspekční zpráva vyznívá poměrně pozitivně. Inspektor (V. B. Aim) hodnotil kladně práci učitelů s žáky a také kvalifikovanost učitelů. Utvrzuje město v tom, že rozhodnutí o založení hudební školy bylo správným počinem, a že výsledky budou moci pozorovat v kulturních hodnotách. Inspektor také doporučil rozšířit intonační oddělení a doplnit oddělení hromadné nástrojové hry, ale především uvedl, že by škola měla zajistit vhodnější prostor pro výuku.⁵⁷

Z počátku se vyučovala převážně hra na klavír a hra na housle. Učitelem hry na klavír byl až do roku 1933 Theodor Schaefer, který později odešel do Brna, a vyučující houslí byli Josef Vedlich a ředitel Jaroslav Franci. V průběhu let počet zájemců o hudební vzdělání stále rostl, a proto ve školním roce 1933/34 přicházejí na kutnohorskou hudební školu další noví učitelé. Do klavírního oddělení přistoupila Blažena Kloučková a do houslového učitelé Jaroslav Krása a V. Růžička. Škola pořádala několik koncertů ročně, na kterých vystupovali i sami učitelé a o publikum nouze nebyla.⁵⁸ První veřejný žakovský koncert se konal na konci školního roku 1930/31 v sále hotelu U zlaté husy⁵⁹ a pro Kutnou

⁵⁶ Tamtéž.

⁵⁷ Státní okresní archiv Kutná Hora. Archiv města Kutná Hora, Městský úřad Kutná Hora, karton č. 54, Hudební škola 1931–1943.

⁵⁸ Kronika ZUŠ KH.

⁵⁹ Státní okresní archiv Kutná Hora. Archiv města Kutná Hora, Městský úřad Kutná Hora, karton č. 54, Hudební škola 1931–1943.

Horu byl jakousi novinkou, protože doposud vyučovali hudbu pouze kapelníci nebo soukromí učitelé a ti svou práci příliš nezveřejňovali.⁶⁰ Koncert uvedl ředitel Jaroslav Francl proslovem, ve kterém zmínil, že hlavním úkolem školy je „vésti ke zdravé hudebnosti“ a také vychovávat žáka k tomu: „aby se nejen dovedl uplatnit v hudebním životě našeho města nebo jinde, ale i skladbě, kterou hraje, rozuměl.“ Škola se snažila také o to, vychovat z dalších žáků „koncertní publikum, které by mělo k hudbě bližší vztah.“⁶¹ V roce 1935 vzniklo Komorní sdružení hudební školy, kde působili: Jaroslav Krása (housle), Jaroslav Francl (viola), Antonín Babička (violoncello) a Blažena Kloučková (klavír). Ředitel hudební školy Jaroslav Francl byl velmi aktivní v podnikání různých hudebních akcí. Nejenom, že převzal vedení Kutnohorské filharmonie, ale založil také pěvecký soubor – *Pěvecké sdružení učitelů okresu kutnohorského* (PSUOK). Za období protektorátu hudebně spolupracoval s těmito soubory orchestr Vládního vojska.⁶² V Kutné Hoře to byl konkrétně 5. prapor pod vedením Karla Ešky.⁶³

V roce 1939 přistoupila do učitelského sboru Božena Jermářová, která vyučovala hru na housle. Stále byly hlavními obory klavírní a houslový, ale několik žáků hrálo i na violu a violoncello. Na škole v této době také působil žákovský orchestr a dětský pěvecký sbor pod vedením ředitele Jaroslava Francla. Šikovných žáků i jejich nadšených posluchačů bylo stále více, ale škola měla omezené prostory. Nacházela se totiž pouze v přízemí budovy, v prvním patře byl tehdy sirotčinec, a tak se vystoupení žáků začala konat hlavně v posluchárně obchodní školy, kam se ovšem muselo na každý koncert stěhovat klavírní křídlo. Větší koncerty se konaly na střední průmyslové škole a koncerty Kutnohorské filharmonie a více slavnostní koncerty byly prováděny v Tylově divadle v Kutné Hoře.

Pozoruhodnou činností hudební školy byly tzv. Kutnohorské pondělky. Jednalo se o pravidelně pořádané koncerty, a protože zájem od diváků stále rostl, byli na ně zváni i koncertní hosté. Bohužel vzhledem k událostem v roce 1945 se budova školy začala

⁶⁰ FRANCL, Jaroslav. *50 let Lidové školy umění v Kutné Hoře: Vzpomínky*. Kutná Hora, 1980.

⁶¹ KP. Veřejný žákovský večer městské hudební školy v Kutné Hoře. *Kutnohorský rozhled: kulturní měsíčník*. Kutná Hora, 1931, 4(9), 100.

⁶² Kronika ZUŠ KH.

⁶³ ŠEBESTA, Josef. Hudba v Čechách a na Moravě v období německého protektorátu 3. *Harmonie* [online]. Muzikus, 2006, 25. červenec 2007, 3 [cit. 2019-01-04]. Dostupné z: <https://www.casopisharmonie.cz/rozhovory/hudba-v-cechach-a-na-morave-v-obdobi-nemeckeho-protektoratu-3.html>.

využívat pro vojenské účely, a proto byla veškerá její činnost pozastavena německým vládním komisařem a provoz byl přerušen v lednu 1945. Někteří učitelé po tuto dobu doučovali žáky soukromě. Po květnové revoluci v roce 1945 odešli ze školy všichni učitelé a školní rok 1945/46 začal se zcela novým učitelským sborem.⁶⁴

Již v prvním období své existence měla škola absolventy, kteří se dále věnovali hudbě a našli své uplatnění v hudebním životě. Byli jimi například Rudolf Jedlička (člen opery Národního divadla v Praze), Jaromír Nohejl (šéfdirigent Moravské filharmonie v Olomouci), Josef Rut (člen symfonického orchestru čs. rozhlasu v Praze).⁶⁵ Některým ze zmíněných jmen se podrobněji věnuje kapitola o významných osobnostech školy.

Ke konci první etapy (1930–1945) působili na hudební škole tyto učitelé: ředitel Jaroslav Francel, Jaroslav Krása, Eva Roitová, N. Zimmerhaklová, jako výpomoc: Jan Demut a K. Vlach. První etapa školy byla přerušena druhou světovou válkou a po krátké pauze, kdy byl chod školy pozastaven, nastoupil do vedení hudební školy nový ředitel a s ním i jiní učitelé.⁶⁶

3.4 Po druhé světové válce

Škola začala v září 1945 s úplně novým složením učitelského sboru a ředitelem se stal Rudolf Píkl, který nastoupil do této funkce v listopadu roku 1945. Učitelský sbor byl ovšem sestaven až v lednu v roce 1946, protože budova byla poničena a musely nejprve proběhnout opravy.⁶⁷ Nový učitelský sbor sestával z učitelů: Emil Vacek (klavír), N. Šuráňová, která ale neměla kvalifikaci, a tak byla po krátké době propuštěna, v houslovém oddělení učil ředitel Rudolf Píkl, K. Vlach (byl kapelníkem vojenské hudby), Jan Demut a Vratislav Vilímovský. Učitelů bylo málo a navíc koncem školního roku začali odcházet. Učitel K. Vlach onemocněl tuberkulózou, na jeho místo nastoupil Rudolf Bílý a učitel Emil Vacek také opustil školu.

V roce 1946 bylo na škole celkem 140 žáků: 64 žáků z klavírního oddělení a 76 z houslového. Na začátku nového školního roku (1946/1947) nastoupili učitelé František Stejskal a Libuše Bohuňovská, v pololetí pak Emilie Roithová a žáků také přibýlo.

⁶⁴ Kronika ZUŠ.

⁶⁵ FRANCL, Jaroslav. *50 let Lidové školy umění v Kutné Hoře: Vzpomínky*. Kutná Hora, 1980.

⁶⁶ Kronika ZUŠ.

⁶⁷ Tamtéž.

V následujícím školním roce se učitelský sbor zúčastnil prázdninového kurzu ve Znojmě, který vedl Dr. Karel Pelikán. Toto soustředění se konalo za účelem proškolení učitelů, ale také pana ředitele – zejména v oblasti vedení administrativy. Během několika dalších let bylo přijato mnoho učitelů jak do klavírního, tak do houslového oddělení. V dubnu roku 1947 se pořádal učitelský koncert v sále obchodní školy, na kterém zazněly skladby od Antonína Dvořáka a Bedřicha Smetany.

V roce 1953 zahájila hudební škola jedno ze svých dalších období. V září toho roku nastoupily do klavírního oddělení Dagmar Hukalová a Marie Vomelová. Spolu s nimi vyučovaly v klavírním oddělení ještě Ladislava Pokorná a Anna Spalová. Dagmar Hukalová spolupracovala s Kutnohorskou filharmonií (později přejmenováno na *Symfonický orchestr Domu osvěty J. K. Tyla*) a také doprovázela pěvecký sbor Tyl, který vedl ředitel hudební školy Rudolf Pikl. V kronice ZUŠ je zmíněna i spolupráce se zpěváky Národního divadla: „*Mimořádnou činnost zaznamenal symfonický orchestr Domu osvěty J. K. Tyla pod taktovkou s. řed. Pikla svými úspěšnými koncerty za spoluúčinkování členů ND v Praze, zpěváků V. Cupalové a J. Kožušníka.*“^{68, 69} Při hudební škole v tomto roce nově vznikl smyčcový kvartet a smyčcový kvintet. Smyčcový kvartet byl tvořen ředitelem Rudolfem Piklem (I. housle), Jaroslavem Vávrou (II. housle), Vratislavem Vilímovským (violoncello) a Janem Demutem (kontrabas). Členové smyčcového kvintetu byli Rudolf Pikl (I. housle), J. Kuttner (II. housle), J. Šnobl (viola), Vratislav Vilímovský (violoncello) a Jan Demut (kontrabas). V obou uskupeních hráli učitelé z hudební školy nebo její externí pracovníci. Dne 20. prosince 1953 byl uspořádán veřejný učitelský koncert v Městské koncertní síni a jak smyčcový kvartet, tak smyčcový kvintet pořádaly několik dalších koncertů a vystupovaly při různých akcích, například při zahajování Tylovy Kutné Hory v Tylově divadle.

⁶⁸ Kronika ZUŠ.

⁶⁹ *Věra Cupalová a Jan Kožušník* – operní pěvci Národního divadla v Praze.

3.5 Přelom 50. a 60. let

V těchto letech se škola rozrostla o další učitele a bylo otevřeno nové dechové oddělení. Žáci byli úspěšní při koncertech i soutěžích. V 50. letech byla na škole v Kutné Hoře zavedena houslová souborová hra.⁷⁰ Rok 1960 je klíčovým pro všechny hudební školy, protože dochází ke změnám v jejich organizaci. Na škole bylo zkvalitněno přijímání žáků do dalšího ročníku v podobě zkoušky z hudebnosti vždy na konci školního roku.

Roku 1956 byly přijaty další učitelky – na výuku klavíru Květoslava Karetová a do houslového oddělení Julie Vonková, která později učila i přípravnou hudební výchovu. V roce 1957 se dětský pěvecký sbor pod vedením ředitele Rudolfa Pikla zúčastnil soutěže v Nymburce, kde proběhlo krajské kolo, a sbor byl vybrán na Přehlídkový koncert v Praze. V následujících letech pak ještě nastoupily Bohumíra Sekyrová – klavír (1958) a Naděžda Kozáková – zpěv a klavír (1960). Naděžda Kozáková působila na škole až do roku 2010 a za jejího působení bylo založeno pěvecké oddělení, které sama vedla. Taktéž v roce 1960 bylo na hudební škole otevřeno dechové oddělení, jež vedl nově příchozí učitel Jaroslav Pilař, a do houslového oddělení byl na místo Jaroslava Vávry přijat Václav Růt.

V roce 1960 oslavila hudební škola v Kutné Hoře 30. výročí od svého založení. Při této příležitosti se uspořádaly dva větší koncerty, na kterých vystoupili jak žáci, tak učitelé. Rok 1960 byl zároveň zásadní pro všechny umělecké školy, protože byly přejmenovány na tzv. lidové školy umění (LŠU). Také došlo k rozdělení výuky z původních deseti let na dva cykly, první sedmiletý a druhý tříletý cyklus. Do LŠU byly přijímány 7leté děti do PHV a v 8 letech se začaly učit na nástroj. Proběhly i snahy o úpravu klasifikace, navrhovala se klasifikace třístupňová, ale později se přešlo opět na klasifikaci v podobě pěti známek.⁷¹

V tomto období podnikli učitelé několik výchovných koncertů pro žáky z různých škol v Kutné Hoře i v okolních vesnicích, například v Malešově, Uhlířských Janovicích nebo ve Zbraslavicích. V dechovém oddělení byla založena žákovská dechovka pod vedením Jaroslava Pilaře, jejíž členové vystupovali nejen na koncertech, ale doprovázeli i tehdejší májové průvody a podobné akce. Ve Středočeském kraji se uskutečnila soutěž instrumentálních souborů, kde společně s dechovou hudbou byly oceněny ještě dva komorní soubory LŠU v Kutné Hoře, takže byla škola pozvána na koncert vítězů do

⁷⁰ V kronice není uveden přesný rok.

⁷¹ Kronika ZUŠ.

Poděbrad a do Nymburka. V kronice je poznamenáno: „LŠU v Kutné Hoře počtem nejlepších žákovských souborů řadila se s LŠU v Nymburce k těm nejúspěšnějším.“⁷²

Lidová škola umění za pomoci Sdružení rodičů a přátel školy (SRPŠ) začala pravidelně pořádat nedělní koncerty tzv. matiné.⁷³ První takový koncert se konal 24. října 1965, na němž vystoupil ředitel LŠU v Kladně Dr. Bedřich Čapek (housle), klavírní doprovod zajistila Jaroslava Čapková a hudební program byl doplněn o literární vsuvky. Celkem proběhlo těchto koncertů pět. Druhý koncert, který se konal 28. listopadu 1965, byl věnován skladbám Josefa Bohuslava Foerster a účinkovaly na něm učitelky Bohumíra Sekyrová a Naděžda Kozáková. 16. ledna 1966 proběhlo v pořadí třetí matiné, kde účinkujícími byli fagotista symfonického orchestru z Poděbrad Jaroslav Bednář,⁷⁴ František Plojhar (klavír) a Libuše Kobzová (literární vsuvky). Čtvrté hudební matiné se konalo 20. března 1966 a bylo věnováno skladbám Antonína Dvořáka. Čtyřručně zahrály na klavír učitelky Bohumíra Sekyrová a Dagmar Hukalová a společně s nimi vystoupilo smyčcové trio LŠU v Kutné Hoře (ředitel Rudolf Píkl, Václav Růt, Hynek Prokeš). O poslední dopolední koncert se postaral Hynek Prokeš, žák Státní konzervatoře v Praze a bývalý žák LŠU v Kutné Hoře, který přednesl houslový koncert Felixe Mendelssohna Bartholdyho a *Capricio č. 14* a *č. 20* Nicola Paganiniho. Na klavír ho doprovázela Bohumíra Sekyrová, která poté zahrála i sólově, a to dvě skladby od krajského školního inspektora a bývalého ředitele školy Jaroslava Francla.

Na konci 60. let odešel ředitel Rudolf Píkl do důchodu, ale zhruba osm let ještě působil jako externista. Po jeho odchodu nastoupil na místo ředitele od září roku 1967 Vladimír Čermák. S novým ředitelem proběhlo na škole i několik drobných oprav osvětlení a podlah. Ve školním roce 1967/1968 se mimo jiné uskutečnily dva veřejné koncerty žáků v Městské koncertní síni a na konci tohoto školního roku absolvoval František Drs, který byl přijat na konzervatoř v Praze na houslovou hru a v současnosti je známým dirigentem.

V září roku 1968 nastoupila nová učitelka klavíru, hudební nauky a zpěvu Jitka Jeřábková, která vystupovala na různých koncertech i jako sólová zpěvačka. Koncertovala

⁷² Kronika ZUŠ.

⁷³ Matiné (z fr. *matinée* = dopoledne) je typ hudební akce, která se koná dopoledne.

⁷⁴ DENÁR, Michal. Jaroslav Bednář. *Osobnosti regionů* [online]. Ústí nad Orlicí: 2013 [cit. 2019-01-21]. Dostupné z: <https://www.osobnostiregionu.cz/osoby/808-jaroslav-bednar-1932-2008>.

například v Tylově divadle společně s orchestrem školy a v Sedlecké katedrále, kde ji na varhany doprovodil Václav Růt. V roce 1969 přistoupil do učitelského sboru ještě Josef Votýpka, který vyučoval v oddělení dechových nástrojů. Počet učitelů se stále zvyšoval, a proto se ředitel Vladimír Čermák rozhodl přesunout část výuky do tříd zvláštní školy. V těchto prostorách vyučovaly své žáky učitelky Dagmar Hukalová, Jitka Jeřábková a Vlasta Bryknarová. Podmínky pro výuku v této budově ale nebyly moc příznivé, obzvláště v zimním období, a navíc byly třídy odtrženy od hlavní budovy LŠU.

3.6 Období 70. let

Ve školním roce 1970/1971 nastoupila na LŠU Marie Hájičková (provdaná Ptáčková), které byla přidělena výuka hudební nauky (HN), přípravné hudební výchovy (PHV) a klavíru. Akordeonové oddělení začala od tohoto roku vést Marcela Radoměřská a dechové oddělení měl na starost J. Linhart. Nově byl založen taneční obor pod vedením V. Wimmerové.

Někteří z učitelů hráli navíc v Komorním orchestru Kutné Hory. Byli jimi Květoslava Sládečková, J. Linhart, Josef Votýpka, Jaroslav Pilař, D. Černíková a Dr. Jan Urban. V následujícím školním roce (1971/1972) učitelé LŠU společně s *Učitelským smíšeným pěveckým sborem* (USPS) pořádali slavnostní koncert ke 130. výročí narození Antonína Dvořáka. V dubnu roku 1972 se konal samostatný koncert dvou učitelek LŠU, který proběhl v Městské koncertní síni a vystoupily zde učitelky Bohumíra Sekyrová a Naděžda Kozáková. V roce 1971/1972 je také v kronice LŠU zmíněno několik žáků z různých oborů, kteří dále pokračovali v hudební dráze. Z dechového oddělení ze třídy Josefa Votýpky se na konzervatoř v Kroměříži dostal Jaroslav Hubek. Na tutéž konzervatoř byl přijat i žák houslového oddělení ze třídy Rudolfa Pikla Jakub Výborný a na Pražskou konzervatoř byl přijat Václav Šíblo – obor violoncello. Na Vojenskou hudební školu v Roudnici nad Labem se dostal žák ředitele Vladimíra Čermáka Jaroslav Bouma, který studoval hru na baryton a housle.⁷⁵

Ve školním roce 1972/1973 došlo k menším změnám v učitelském sboru. Nově nastoupili učitelé Milada Pozlerová (klavír) a Pavel Moravec (kytara), ale několik jiných

⁷⁵ Seznam žáků vojenské hudební školy Víta Nejedlého: nástupní ročník 1971-1975. *Klub absolventů vojenské konzervatoře a vojenské hudební školy* [online]. Roudnice nad Labem: c2011–2013 [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <http://www.kavk.cz/pdf/zaci2.pdf>.

učitelů školu opustilo. Zároveň ředitel školy Vladimír Čermák podnikl určité kroky, jež měly zajistit více prostor pro výuku. S pomocí příspěvků SRPŠ vybudoval na pozemku vedle hlavní budovy menší altán, kam se mohlo umístit šest dalších tříd. V tomto přístavku se ale mohlo učit pouze přes léto, protože byl bez osvětlení a bez zařízeného topení. Ředitel Vladimír Čermák dostal v roce 1973 nabídku práce v Hradci Králové, kterou přijal, a proto od září tohoto roku nastoupil do pozice ředitele LŠU v Kutné Hoře Jaroslav Pilař. Za jeho vedení opět přišly další posily do klavírního a do výtvarného oddělení. Konalo se několik koncertů a kromě těch, které se týkaly akcí daných tehdejším režimem, např. oslavy 1. máje, VŘSR, MDŽ, různé schůze a výročí, se v Kolíně konal 15. ledna 1974 *Večer písní a árií*, na kterém sólově vystoupila učitelka Jitka Jeřábková. Škola také navázala spolupráci s LŠU v Trebišově na Slovensku, která společně se Slovenskou televizí Bratislava pozvala žáky z Kutné Hory na natáčení programu *Rozlety*. Natáčení se zúčastnili žákyně K. Pozlerová (housele) a žák Z. Jeřábek z dechové třídy Jaroslava Pilaře. Po návratu žáků ze Slovenska se tento pořad vysílal tzv. rozhlasem po drátě pro posluchače celého kutnohorského okresu. Na konci školního roku navštívili žáci za odměnu ZOO ve Dvoře Králové a v Jabkenicích. Vedoucí školního výletu byla učitelka Naděžda Kozáková.

V roce 1974 navrhl ředitel Jaroslav Pilař, aby byla vedena kronika LŠU. Tímto úkolem pověřil učitelku Dagmar Hukalovou. Do té doby kronika vedena nebyla, a tak musela být od počátků hudební školy, tj. od roku 1930, psána zpětně. Zároveň byly za ředitelování Jaroslava Pilaře zavedeny do přístavku vedle hlavní budovy školy elektřina a ústřední topení, čímž se zde zlepšily podmínky pro výuku. Nově byl založen pěvecký soubor při DP (Dům pionýrů) a LŠU v Kutné Hoře. Jeho uměleckou vedoucí se stala učitelka Jitka Jeřábková a korepetici souboru zajistila Dagmar Hukalová. Zkoušky souboru se konaly pravidelně každou středu od 15:30 do 16:00 hodin a jeho organizace byla zajišťována spíše ze strany Domu pionýrů.

Hudební soubory školy i žáci jednotlivě se podíleli na několika akcích, ať už na zahajování Loutkařské Kutné Hory, při schůzi Českého sdružení svazu invalidů nebo při slavnostním předávání maturitního vysvědčení ve Vlašském dvoře.

Ve školním roce 1975/1976 se učitelský sbor opět rozrostl o další členku, Alenu Parschovou, která vyučovala klavír a v té době ještě dálkově studovala na konzervatoři v Brně. Vedle dětského pěveckého sboru Plamínek byl založen ještě další sbor, přípravný,

a oba sbory vedla Jitka Jeřábková. Zároveň v tomto školním roce byla vyhlášena soutěž pro dechové a lidové nástroje, jejíž okresní kolo se konalo v LŠU v Čáslavi. Do okresního kola postoupili žáci Z. Jeřábek a J. Paulová. Velkým úspěchem bylo postoupení žáka Z. Jeřábka (ze třídy ředitele Jaroslava Pilaře) do ústředního kola celostátní soutěže v Kraslicích, kde ve hře na trubku získal 1. místo. Na konci tohoto školního roku se sbor Plamínek účastnil zájezdu do NDR, při kterém vystoupil na scéně Domu pionýrů v Drážďanech.

V průběhu dalších let došlo na škole i k několika opravám a hlavně k celkové rekonstrukci interiéru, čímž se zlepšilo pracovní prostředí pro učitele i pro žáky. Zaslouhou ředitele Jaroslava Pilaře se mohly díky opravám konat veřejné koncerty v aule LŠU. Do té doby se většinou konaly v prostorách jiných škol v Kutné Hoře nebo v Městské koncertní síni apod. Ke konci 70. let byl hlavně úspěšný sbor Plamínek, který dokonce dvakrát vystupoval na Pražském hradě, zúčastnil se festivalu dětských pěveckých sborů v Příbrami a získal I. místo v okresním kole soutěže ZUČ (Zájmová umělecká činnost). Ve školním roce 1978/1979 nastoupily do učitelského sboru Stanislava Bulová do dramatického oboru a Zdena Tesařová na výuku houslí. S korepeticí sboru Plamínek vypomáhal Ivan Fišer, který poté nastoupil i nastálo. Na to, že sbor Plamínek měl za sebou opravdu úspěšné období, upozorňuje i kronika ZUŠ: „*Velmi doboru práci stále vykazuje pěvecký pionýrský soubor Plamínek, který vystoupil v domě čs. dětí v Praze na koncertě ‚Setkání tří generací‘ a zvítězil v okresní soutěži ZUČ – Svátky písní*“⁷⁶

3.7 Období 80. let

V roce 1980 uplynulo 50 let od založení hudební školy v Kutné Hoře. U této příležitosti byla vydána brožura, která obsahovala přehled učitelů působících na škole v letech 1930–1980, portréty učitelů pro rok 1980, několik fotografií zachycujících jejich práci a *Vzpomínky* Jaroslava Francla. K tomuto výročí byl pořádán slavnostní koncert konaný v Tylově divadle.

Ve školním roce 1981/1982 se hudební výuka řídila podle nové koncepce, jež se zaměřovala hlavně na hru podle sluchové představivosti a důraz byl kladen také na hru z listu. Zároveň bylo talentovaným žákům umožněno začít docházet na LŠU již

⁷⁶ Kronika ZUŠ.

v předškolním věku. Na místo Josefa Votýpky nastoupil v tomto roce učitel Karel Hamr. Hlavním problémem školy, který musela řešit, byl nedostatek prostoru pro výuku. S tím se potýkal hlavně výtvarný, taneční a literárně-dramatický obor. Ve škole existovalo v těchto letech také několik uskupení, jako byl dechový orchestr učitele Karla Hamra, komorní orchestr Jaroslava Procházky, smyčcový kvartet, kvintet, sextet, trubači LŠU a samozřejmě také dětský pěvecký sbor, jehož sbormistrem byl Ivan Fišer a korepetici zajišťovala Alena Parschová.

Významným rokem byl pro LŠU v Kutné Hoře rok 1984, kdy škola získala novou budovu ve Vladislavově ulici č. p. 376, v níž sídlí dodnes. Tato budova je zároveň i jedna z historických památek města. Škola tak měla k dispozici více místa pro výuku. *„Nejvýznamnějším dnem v tomto školním roce byl pro naši školu 31. leden 1984. V 10 hod. byla slavnostně otevřena nově adaptovaná budova ve Vladislavově ulici v Kutné Hoře. Tohoto významného aktu se zúčastnili hlavní představitelé města a okresu Kutná Hora...“*⁷⁷ Při této příležitosti samozřejmě vystoupili žáci školy a veřejnost si mohla novou budovu prohlédnout. Kromě slavnostního koncertu pořádala škola i několik výchovných koncertů, které připravovali zejména Marie Ptáčková a Ivan Fišer.

Ve školním roce 1984/1985 opustil učitelský sbor Pavel Moravec, ale nastoupily učitelky Denisa Prouzová (klavír) a Radmila Procházková (HN, housle a zobcové flétny). V následujícím roce se konala soutěž, kde získal ocenění dechový i taneční orchestr a také pěvecký sbor, který se ale dalšího kola kvůli chřipkové epidemii neúčastnil. Následujícího roku se nově začaly pořádat třídní předehrávky, což byly koncerty žáků od jednotlivých učitelů. Třídní předehrávky se staly dobrým náhledem do práce učitelů a také umožňovaly porovnávat učitele navzájem.

V polovině školního roku 1986/1987 odešel učitel Ivan Fišer, který vedl pěvecký sbor. Místo něj do funkce sbormistra nastoupil Jiří Matějček, korepetovala nadále Alena Parschová. Jméno sboru je v kronice uváděno v 80. letech jako Sluníčko, prakticky ale byl pokračováním sboru Plamínek. Zápisy do kroniky končí rokem 1987/1988, kdy nově nastupují učitelky Ivana Buvidová (klavír) a Anna Pospíšilová (akordeon) a učitelský sbor se rozšířil i o několik externích pracovníků.⁷⁸

⁷⁷ Tamtéž.

⁷⁸ Kronika ZUŠ.

3.8 Přelom 80. a 90. let

V období právě tohoto důležitého zlomu je v materiálech poměrně velká mezera. Protože kronika školy se přestala psát v roce 1988 a pak delší dobu trvalo, než se začaly vydávat výroční zprávy, není přelom 80. a 90. let v životě školy písemně zachycen. Od roku 1973 až do revolučního roku 1989 byl na LŠU v Kutné Hoře ředitelem Jaroslav Pilař. V této funkci ho následoval Jaroslav Procházka (1990–1995) a posléze vedl školu na krátkou dobu jako zatupující ředitel Josef Votýpka (1995–1996), který ale nebyl ustanoven ředitelem. V 90. letech se pak ve škole uspořádalo výběrové řízení, ve kterém si sami učitelé zvolili ředitele. Ředitelkou se tak stala v roce 1996 Marie Ptáčková, která na této pozici setrvala až do školního roku 2012/2013. V současné době je ředitelkou ZUŠ Kateřina Fillová.⁷⁹

Z obecného hlediska byla pro všechny lidové školy umění důležitá novelizace školského zákona, která vrátila LŠU statut školy. V 70. letech byly totiž tyto školy zařazeny mezi školská zařízení.⁸⁰ V roce 1990 následovalo i jejich přejmenování na základní umělecké školy⁸¹ a následně zřídilo ministerstvo školství i odbor pro umělecké školství.⁸²

3.9 90. léta

Tato kapitola nás seznamuje s aktivitami školy z let 1995–1999. Hlavním zdrojem pro tuto kapitolu jsou výroční zprávy, které hudební škola vydala a které jsou uloženy ve Státním okresním archivu v Kutné Hoře. První výroční zpráva je ze školního roku 1995/1996. Tyto zprávy se píší do dnešních let a novější jsou už dostupné v elektronické podobě na internetu (na webových stránkách školy).

Od roku 1996 se stala novou ředitelkou školy Marie Ptáčková. Ve výroční zprávě jsou uvedeni ještě předchozí ředitelé, kterými byli v roce 1994–1995 Jaroslav Procházka a v roce 1995–1996 Josef Votýpka. V tomto školním roce měla hudební škola celkem 605 žáků a poskytovala zájemcům čtyři základní obory – hudební, taneční, výtvarný a literárně-

⁷⁹ Údaje o jednotlivých ředitelských obdobích jsou odvozeny z vysvědčení absolventů školy.

⁸⁰ Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Rámcový vzdělávací program pro základní umělecké školy [online]. Praha: Výzkumný ústav pedagogický, 2010, s. 8.

⁸¹ PRŮCHA, Jan. *Pedagogická encyklopedie*. Praha: Portál, 2009, s. 98–99, ISBN 978-80-7367-546-2.

⁸² Základní umělecká škola: Historie. *Základní umělecká škola Kutná Hora* [online]. Kutná Hora: ZUŠ Kutná Hora, c2010 [cit. 2019-03-18]. Dostupné z: <http://www.zuskh.cz/clanek/4>.

dramatický. ZUŠ Kutná Hora byla zařazena do sítě škol 13. 2. 1996. Stejně jako v předešlých letech, i v tomto roce prováděli pověření učitelé z přípravné hudební výchovy průzkum hudebnosti v mateřských školách u předškolních dětí a ty, které měly dobré předpoklady, si ZUŠ zvala do přípravné hudební výchovy. Škola také spolupracovala se ZŠ Jana Palacha v Kutné Hoře, kde pořádala výchovné koncerty. Hlavní problém, který ZUŠ řešila, byl nedostatek místa, a to zejména pro výtvarný obor. Ten se přechodně vyučoval v budově mateřské školy. V tomto školním roce se žáci úspěšně zúčastnili Národní soutěže ZUŠ. Učitelský sbor se skládal z těchto učitelů: Marie Ptáčková, Josef Votýpka, Stanislava Bulová, Vladimíra Gvothová, Jana Hendrychová, Jitka Jeřábková, Alena Parschová, Radmila Procházková, Anna Pospíšilová, Jaroslav Škopek, Olga Železná, Marcela Radoměřská, Naděžda Kozáková, Jaroslav Procházka, Jaroslav Rynda, Bohumil Kříž, Martin Vajgl, Martina Pečenková, Filip Jerie, Taťána Hojková a Jana Třešňáková.⁸³

Ve školním roce 1996/1997 bylo talentovaným žákům, kteří by se chtěli hudbě nadále věnovat, poskytnuto 70 minut výuky, místo běžných 45 minut. I v tomto roce škola spolupracovala se základními a mateřskými školami ve městě, pro něž pořádala výchovné koncerty. Kromě toho se ještě zapojila do spolupráce s Akademií III. věku a zajišťovala i program při slavnostním předávání maturitního vysvědčení na středních školách a vystoupení na maturitních plesech.⁸⁴

Ve školním roce 1997/1998 bylo na škole zapsáno 632 žáků a nastoupili dva noví učitelé – Jana Lukačinová do houslového oddělení a Petr Venkrbec do dechového. Učitelský sbor navázal na tradici učitelských koncertů a koncert, který uspořádali, obsahoval i jazzovou část a měl neobyčejný ohlas. Taneční orchestr v tomto roce vystupoval na Svatováclavských slavnostech v Karlových Varech. Byly také pořádány koncerty, z jejichž výtěžku byla poskytnuta pomoc ZUŠ v Bohumíně, kterou toho roku zasáhly záplavy.⁸⁵ V následujícím školním roce (1998/1999) umělecká škola zakoupila pec pro výtvarný obor a ten tak mohl rozšířit nabídku svých předmětů o keramiku. Žáci z výtvarného oboru navíc pravidelně navštěvují Národní galerii v Praze. Kromě různých mimoškolních aktivit, pořádání koncertů pro seniory a pro žáky mateřských i základních

⁸³ Výroční zpráva o činnosti ZUŠ v Kutné Hoře za rok 1995/1996.

⁸⁴ Výroční zpráva o činnosti ZUŠ v Kutné Hoře za rok 1996/ 1997.

⁸⁵ Výroční zpráva o činnosti ZUŠ v Kutné Hoře za rok 1997/1998.

škol, se ZUŠ věnovala i handicapovaným žákům, zejména těm s respiračními obtížemi a dyslexií, pro které sloužila výuka zároveň jako terapie. Škola v tomto roce řešila ale problémy s osnovami, protože u většiny nástrojů byly osnovy výuky zastaralé. Všechny také zasáhla zpráva o nečekaném úmrtí bývalého ředitele školy Jaroslava Procházky.⁸⁶

3.10 Období po roce 2000

Ve školním roce 1999/2000 oslavila ZUŠ Kutná Hora 70 let od svého založení. U příležitosti tohoto výročí bylo uspořádáno několik slavnostních koncertů a vystoupení. Konal se například koncert učitelů a bývalých žáků školy, kteří se nadále věnovali hudebním aktivitám. Chod školy fungoval jako v předešlých letech. Ředitelka školy Marie Ptáčková ovšem v závěru výroční zprávy konstatuje, že děti v této době dávaly více přednost počítačům, cizím jazykům, sportu a jiným aktivitám a je škoda, že nevyhledávají více kroužky v ZUŠ. Někteří z učitelů neměli tak dlouhou praxi, a proto si ještě ve svém volném čase doplňovali vzdělání prostřednictvím různých kurzů.⁸⁷

Od školního roku 2000/2001 začal výtvarný a taneční obor vyučovat podle nového vzdělávacího programu. Žáci společně se svými učiteli navštívili několik koncertů a výstav, a to jak v Kutné Hoře, tak v Praze. Taneční obor se zúčastnil besedy s tehdejším ředitelem baletu Národního divadla Vlastimilem Harapesem. Také je ve výroční zprávě z tohoto roku zmíněna spolupráce školy s dalšími ZUŠ v okolí, konkrétně se ZUŠ ve Zruči nad Sázavou a ZUŠ v Čáslavi. Literárně-dramatický obor se potýkal s nízkým počtem žáků, a tak nemohl nastudovat žádné nové vystoupení. Žák Pavel Pečenka byl přijat na Konzervatoř Jaroslava Ježka, obor bicí nástroje.

Ve školním roce 2000/2001 vyučovali na škole tyto učitelé: Stanislava Bulová, Vladimíra Gvothová, Jana Hendrychová, Ivan Holeček, Filip Jerie, Jitka Jeřábková, Beata Kotyzová, Naděžda Kozáková, Ivana Kratochvílová, Leticia Kršňáková, Bohumil Kříž, Jana Lukačinová, Alena Parschová, Anna Pospíšilová, Radmila Procházková, Marie Ptáčková, Marcela Radoměřská, Bohumír Řepa, Jaroslav Škopek, Martina Štifterová, Martin Vajgl, Petr Venkrbec, Josef Votýpka, Lenka Weissová a Olga Železná.⁸⁸

⁸⁶ Výroční zpráva o činnosti ZUŠ v Kutné Hoře za rok 1998/1999.

⁸⁷ Výroční zpráva o činnosti ZUŠ v Kutné Hoře za rok 1999/2000.

⁸⁸ Výroční zpráva o činnosti ZUŠ v Kutné Hoře za rok 2000/2001.

V následujícím školním roce došlo k rozšíření smyčcového oboru, protože se přihlásilo více žáků, a zároveň byla nově zavedena hra na violoncello. Proběhl nábor dětí z mateřských škol, které posílily pěvecký sbor, a byl založen přípravný pěvecký sbor, do kterého chodily předškolní děti.⁸⁹

V roce 2002/2003 stále přibývalo koncertů a vystoupení žáků. Celkem jich v tomto roce bylo 76. Pěvecký sbor se rozrostl a mohl tak být v následujícím roce (2003/2004) rozdělen na dva, jeden pro začínající žáky a druhý pro ty pokročilejší. Tomu odpovídal i repertoár sborů. Protože se výtvarný obor stále potýkal s nedostatkem místa pro výuku, bylo navrženo, aby se využil sklepní prostor školy, kde by měl výtvarný obor své výstavní prostory. Škola se ovšem musela spolehnout na své vlastní prostředky, neboť příspěvek od města jí nebyl poskytnut. Některé z učebních osnov byly zastaralé, některé dokonce úplně chyběly, a proto někteří učitelé vytvářeli literaturu pro svou výuku sami. Například Martin Vajg sestavil osnovu pro hru na bicí nástroje a Jana Lukačinová pro některé ročníky hudební nauky. Na škole působilo několik souborů a zájem byl zejména o soubory z dechového oddělení. Dechové oddělení nabízelo malý flétnový soubor (vedl ho Ivan Holeček), taneční orchestr (Karel Hamr a Petr Venkrbec), komorní žesťový orchestr (Ivan Holeček) a malý jazzový soubor, který byl v tomto školním roce nově založen a vedl ho Petr Venkrbec. Taneční obor působil pro nedostatek prostor v pronajatých místnostech v Tylově divadle a v tělocvičně ZŠ T. G. Masaryka. V tomto roce také škola navázala spolupráci se ZUŠ Zásmyky a žáci obou škol společně koncertovali.⁹⁰

Ve školním roce 2003/2004 došlo opět k posílení pěveckých sborů, vznikly tak dva přípravné pěvecké sbory, které vedla Beata Kotyzová. Menší sbory fungovaly i při souborech zobcových fléten a keyboardů, které měly na starost učitelky Marcela Radoměřská a Monika Mertová. Konala se první výstava výtvarného oboru ve zrekonstruovaných sklepních prostorách a škola také získala od města novou místnost pro taneční obor, která ale čekala ještě na opravy. Důležitou událostí v tomto roce bylo navázání spolupráce s uměleckou školou v Norsku z města Ås. Žáci obou škol vystoupili na společném koncertě na zámku Kačina. Do klavírního oddělení nastoupil nový učitel Lukáš Ondrašík, který byl zároveň bývalým žákem ZUŠ. Nejpočetnějším oddělením bylo

⁸⁹ Výroční zpráva o činnosti ZUŠ v Kutné Hoře za rok 2001/2002.

⁹⁰ Výroční zpráva o činnosti ZUŠ v Kutné Hoře za rok 2002/2003.

oddělení dechové. Žáci si nejčastěji volili hru na zobcovou flétnu a oblíbenosti napomáhala jistě i nabídka souborové hry, jako byly například Swing band pod vedením Karla Hamra nebo jazzový orchestr pod vedením Petra Venkrbce. Velmi aktivní byl také taneční obor, který vystupoval na několika akcích – přehlídka souborů ZUŠ v Kolíně, zahájení olympiády kutnohorských škol, plesy v Lorci v Kutné Hoře aj.⁹¹

V roce 2004/2005 nově vznikl na škole kytarový soubor vedený Jaroslavem Škopkem. Mimo kytarového fungoval ve škole ještě soubor bigbítový (Bohumír Řepa), akordeonový (Anna Pospíšilová), flétnový (Ivan Holeček, Marcela Radoměřská), jazzový (Petr Venkrbec) a taneční orchestr (Karel Hamr). Zároveň měla škola 4 pěvecké sbory. Taneční obor získal pro svou výuku další prostory: „*Město Kutná Hora pronajalo ZUŠ novou učebnu pro taneční obor v prostorách bývalé mateřské školy, kde po náročných a velkých úpravách začne v novém školním roce vyučovat p. učitelka Gvothová. Do divadla se přesune s výukou p. učitelka Weissová*“.⁹² V roce 2005 se konala soutěž s názvem „*Velká cena Kutné Hory v aerobiku a pohybových skladbách*“, kde získalo 1. místo přípravné taneční oddělení učitelky Lenky Weissové s vystoupením *Usínej, panenke*.⁹³

V následujícím školním roce žáci vystupovali na několika akcích města – rozsvěcení vánočního stromu, koncert se zpěvákem Petrem Kotvaldem, koncerty pro důchodce a další. Pěvecký sbor vedl nově Jan Drahota, který také vedl přípravný smyčcový soubor pro mladší žáky. Velký zájem byl o výuku klasické kytary a nastoupilo i hodně dětí do PHV – 54 žáků. Opět přijela návštěva žáků z umělecké školy v Norsku, se kterou byl ke konci roku uspořádán koncert. Škola se potýkala s problémem odchodu starších žáků, a to ve většině oddělení. Mezi žáky převažovala mladší generace, což ovlivňovalo technickou vyspělost jejich hry. Taneční obor se v tomto roce úspěšně zúčastnil několika soutěží a vystupoval i mimo Kutnou Horu.⁹⁴

Výroční zprávy ZUŠ Kutná Hora mají každý rok poměrně stejnou strukturu. Často se jedná o přehled událostí, koncertů, soutěží, seznamy pedagogů a charakteristiky jednotlivých oddělení. Proto se v následujícím textu věnuji pouze nejdůležitějším a

⁹¹ Výroční zpráva o činnosti ZUŠ v Kutné Hoře za rok 2003/2004.

⁹² Výroční zpráva o činnosti ZUŠ v Kutné Hoře za rok 2004/2005.

⁹³ Tamtéž.

⁹⁴ Výroční zpráva o činnosti ZUŠ v Kutné Hoře za rok 2005/2006.

nejzajímavějším událostem v průřezu let 2006 až 2018. Kapitola o historii školy se tak uzavírá a přibližuje se až k současné době.

Ve školním roce 2006/2007 proběhl Festival základních uměleckých škol v Poděbradech, pořádaný Středočeským krajem, na kterém vystoupili žáci s dobrými výsledky z ústředního kola soutěže ZUŠ.⁹⁵ Žáci také každý rok měli možnost vystoupit na několika koncertech v Kutné Hoře, nejvíce v kostele sv. Jana Nepomuckého, v kapli Božího těla, ve Vlašském dvoře a v Tylově divadle.⁹⁶

Ve školním roce 2008/2009 byla pro žáky ZUŠ zavedena výuka hry na varhany a cembalo, kterou vedla Kateřina Škarková. V roce 2009 se uskutečnily dva učitelské koncerty, které byly pojaty jako benefiční. Velkou událostí v tomtéž roce byla pracovní cesta do norské hudební školy v Ås, se kterou škola v minulých letech navázala spolupráci.⁹⁷ Zájezdu se zúčastnilo několik vybraných žáků a jejich učitelů. Cílem cesty do Norska bylo reprezentovat školu v zahraničí a blíže poznat tamější systém školství. Norští i čeští žáci společně koncertovali v různých institucích, ale největším koncertem byl ten, který se konal v sále Filharmonie Oslo a který pořádala ambasáda ČR v Norsku. V publiku se objevilo několik významných hostů.⁹⁸ Výtvarné oddělení ve školním roce 2008/2009 připravilo mnoho výstav a žáci sami navštívili výstavy v Praze, v Pardubicích i jinde.⁹⁹ V roce 2009 vznikl z podnětu pedagogů ZUŠ Kutná Hora Kutnohorský komorní orchestr, což je neprofesionální hudební těleso, kde vstupují učitelé jak z kutnohorské, tak z čáslavské ZUŠ, starší žáci z hudební školy a další hudebníci z okolí.¹⁰⁰

Následujícího roku (2010) oslavila škola již 80 let od svého založení. Učitelé i žáci připravili množství koncertů, vystoupení a dalších akcí. Učitelský koncert byl tentokrát hudebně zaměřen na dobu 30. let 20. století, tedy na dobu, v níž byla hudební škola založena.¹⁰¹ 1. října 2010, přesně v den 80. výročí od otevření Městské hudební školy, se uskutečnil slavnostní žakovský koncert, na kterém vystoupil i vzácný host – violoncellista

⁹⁵ Výroční zpráva o činnosti ZUŠ v Kutné Hoře za rok 2006/2007.

⁹⁶ Výroční zpráva o činnosti ZUŠ v Kutné Hoře za rok 2008/2009.

⁹⁷ Tamtéž.

⁹⁸ Studijní cesta ZUŠ do Norska. *Základní umělecká škola Kutná Hora: Život školy* [online]. Kutná Hora: ZUŠ Kutná Hora, c2010 [cit. 2019-03-30]. Dostupné z: <http://www.zuskh.cz/clanek/19>.

⁹⁹ Výroční zpráva o činnosti ZUŠ v Kutné Hoře za rok 2008/2009.

¹⁰⁰ Kutnohorský komorní orchestr. *Základní umělecká škola Kutná Hora: Život školy* [online]. Kutná Hora: ZUŠ Kutná Hora, c2010 [cit. 2019-03-30]. Dostupné z: <http://www.zuskh.cz/clanek/16>.

¹⁰¹ Výroční zpráva o činnosti ZUŠ v Kutné Hoře za rok 2009/2010.

Jiří Bárta. U příležitosti tohoto kulatého výročí byl vydán další vzpomínkový almanach školy.¹⁰²

V červnu roku 2011 hostila škola Mezinárodní hudební festival Kutná Hora, jehož je partnerem.¹⁰³ Postupem času se také výuka začala modernizovat, pedagogové měli k dispozici například interaktivní tabule a různé multimediální programy, které umožňovaly zajímavější formu výuky.

Ve školním roce 2011/2012 byli přijati dva žáci na konzervatoř. Vojtěch Hylský ze třídy Ivana Holečka na Konzervatoř Pardubice (hra na trubku) a Michal Karban ze třídy Anny Pospíšilové na Konzervatoř Plzeň (hra na akordeon).¹⁰⁴

Od září 2012 získala škola nové prostory pro výuku. Taneční, výtvarný, literárně-dramatický a zčásti i hudební obor se stěhoval do tzv. Spolkového domu v Lierově ulici. V nové budově proběhl den otevřených dveří a žáci uspořádali dopolední koncert.¹⁰⁵

Ve školním roce 2013/2014 se změnila ředitelka školy, stala se jí Kateřina Fillová. Rok 2013 byl úspěšný co se týče reprezentace žáků na soutěžích. 3. místo v ústředním kole soutěže ve hře na akordeon, která se konala v Pardubicích, získala Adéla Dizonová. Dobře se umístili i žáci ve výtvarné soutěži a taneční obor kromě účasti na jiných soutěžích získal v *Ledečském tanečním poháru* 2. a 3. místo. V úvodu výroční zprávy z tohoto roku je také uvedeno: „*Během let se podařilo vybudovat 2 koncertní sály, upravit venkovní prostory k možnosti pořádání koncertů a výstav, žáci výtvarného oboru využívají k prezentaci také 2 galerie. Škola zakoupila nové koncertní křídlo, nechala postavit a hojně využívá historickou kopii cembala a získala od města Kutná Hora varhany, pro které upravila malý koncertní sál. V rámci výuky zde působí několik orchestrů, souborů a 3 pěvecké sbory.*“¹⁰⁶ Zároveň byl otevřen další obor – Elektronické zpracování hudby a zvuková tvorba. Díky tomu se škola stala soběstačnou v oblasti pořizování záznamů z koncertů, mixování a stříhání zvuku atd. V novém nahrávacím studiu také natočil své první CD pěvecký sbor

¹⁰² Oslavy 80. výročí založení ZUŠ. *Základní umělecká škola Kutná Hora: Život školy* [online]. Kutná Hora: ZUŠ Kutná Hora, c2010 [cit. 2019-03-30]. Dostupné z: <http://www.zuskh.cz/clanek/22>.

¹⁰³ Školní rok 2010/2011. *Základní umělecká škola Kutná Hora: Život školy* [online]. Kutná Hora: ZUŠ Kutná Hora, c2010 [cit. 2019-03-30]. Dostupné z: <http://www.zuskh.cz/clanek/59>.

¹⁰⁴ Žáci přijati na Konzervatoř. *Základní umělecká škola Kutná Hora: Život školy* [online]. Kutná Hora: ZUŠ Kutná Hora, c2010 [cit. 2019-03-30]. Dostupné z: <http://www.zuskh.cz/clanek/73>.

¹⁰⁵ Výroční zpráva o činnosti ZUŠ v Kutné Hoře za rok 2012/2013.

¹⁰⁶ Tamtéž.

Muscina.¹⁰⁷ Novinkou bylo vydání CD s nahrávkami absolventských koncertů. Rozrůstal se i počet partnerských škol, mezi něž patřily mimo jiné ZUŠ Čáslav, Kolín, Hořovice, Zruč nad Sázavou, Nymburk aj., a kromě toho stále pokračovala spolupráce s norskou hudební školou z Ås.¹⁰⁸

Dětský pěvecký sbor Muscina získal v roce 2016 zlaté pásmo v krajském kole soutěžní přehlídky sborů v Mnichově Hradišti a díky tomuto úspěchu se v červnu následujícího roku zúčastnil přehlídky pěveckých sborů v Lidicích na akci s názvem *Světlo za Lidice*. V roce 2017 se ZUŠ Kutná Hora zapojila do projektu ZUŠ Open, kterého se účastnila i v roce 2018, a reprezentovala tak své město.¹⁰⁹ Protože žáků každým rokem přibývalo a zájem o nabízené obory byl opravdu veliký, navýšila škola od září roku 2017 svou kapacitu z 650 na 715 žáků.¹¹⁰

ZUŠ Kutná Hora je velmi aktivní v oblasti kulturního života a je jedinou školou svého druhu ve městě. Každoročně pořádá několik akcí, koncertů, vystoupení a výstav, žáci reprezentují školu v soutěžích a zapojují se i do mimoškolních projektů, které jsou pořádány pod záštitou různých organizací. Je poměrně obtížné obsáhnout téměř 90leté působení školy pouze na několika stránkách, proto se závěr této kapitoly pokusil přiblížit alespoň ty nejzásadnější. V přílohách práce je uvedena tabulka s přehledem nynějších učitelů školy i s jejich obory, které vyučují.

¹⁰⁷ Jméno *Muscina* dostal sbor až v průběhu svého působení. Sbor vedl sbormistr Jan Drahota, který ho vede dodnes.

¹⁰⁸ Tamtéž.

¹⁰⁹ Život školy. *Základní umělecká škola Kutná Hora* [online]. Kutná Hora: ZUŠ Kutná Hora, c2010 [cit. 2019-03-31]. Dostupné z: <http://www.zuskh.cz/clanek/11>.

¹¹⁰ Výroční zpráva o činnosti ZUŠ v Kutné Hoře za rok 2017/2018.

4 Významné osobnosti hudební školy v Kutné Hoře

Tato kapitola se věnuje hudebním osobnostem, které mají vztah ke Kutné Hoře a především se jedná o bývalé žáky a učitele hudební školy. Jsou zde zastoupeny jak osobnosti, které svou kariéru budovaly přímo v Kutné Hoře, ale také osobnosti z Kutné Hory pouze pocházející a proslavené jinde v republice či v zahraničí.

4.1 Jaroslav Francel (1906–1990)

Jaroslav Francel byl český hudební pedagog a skladatel. Střední školu studoval v Telči, kde se seznámil s hudebníkem Theodorem Schaeferem¹¹¹, se kterým později spolupracoval v hudební škole v Kutné Hoře. Právě Jaroslav Francel byl totiž zakladatelem Městské hudební školy v Kutné Hoře a stal se jejím prvním ředitelem (od r. 1930 do r. 1945). V Kutné Hoře nakrátko stál i v čele pěveckého spolku Tyl a Kutnohorské filharmonie. Po střední škole v Telči studoval skladbu na Pražské konzervatoři u Jaroslava Kričky.¹¹² Na konzervatoři studoval v letech 1924–1930 a kromě kompozičního oddělení studoval ještě na dirigentském a varhanním oddělení. Soukromě pokračoval ve hře na housle a dirigování.¹¹³

V době okupace složil svůj druhý smyčcový kvartet s variací na svatováclavský chorál, v němž vyjádřil soucit s oběťmi okupačního režimu.¹¹⁴ Po druhé světové válce (1945–1946) působil jako dirigent v divadlech E. F. Buriana a následně odešel do Znojma, kde byl ředitelem tamní hudební školy.¹¹⁵ Ve Znojmě pokračoval i ve své dirigentské činnosti – dirigoval Znojenskou filharmonii a komorní orchestr v Jihlavě.¹¹⁶ Nejen v Kutné Hoře a ve Znojmě řediteloval hudební školy. Ředitelem se stal i v Karlových Varech a v Jihlavě a ve všech těchto městech zastával zároveň funkci sbormistra a dirigenta. Ve školství pak ještě zůstal v roli ředitele zkušební komise pro učitele hudby v Brně (1952–1955). V letech 1953–1955 vyučoval na konzervatoři a později se stal

¹¹¹ VESELÁ, Terezie. Francel Jaroslav. *Telč: oficiální stránky města* [online]. Telč: 26. 9. 2012 [cit. 2019-02-13]. Dostupné z: https://www.telc.eu/turista_a_volny_cas/historie/osobnosti/francel-jaroslav.

¹¹² Archiv Městské knihovny v Kutné Hoře (Československý hudební slovník).

¹¹³ RUT, Josef. Jaroslav Francel. *Krásné město: časopis přátel Kutné Hory*. Kutná Hora: 2001, **2001**(4), 17.

¹¹⁴ Archiv Městské knihovny v Kutné Hoře (Československý hudební slovník).

¹¹⁵ Archiv Městské knihovny v Kutné Hoře.

¹¹⁶ Archiv Městské knihovny v Kutné Hoře (Československý hudební slovník).

krajským školním inspektorem v Praze (1955–1961)¹¹⁷ a také inspektorem hudebních škol Středočeského kraje. Několik let dirigoval Středočeský symfonický orchestr v Poděbradech (1969–1974).¹¹⁸

Jeho činnost spojená s Kutnou Horou spočívá ve vedení Kutnohorské filharmonie, v roce 1943 založil Kutnohorský komorní orchestr, byl sbormistrem *Pěveckého sdružení učitelstva okresu kutnohorského* (PSUOK) a krátce také pěveckého spolku Tyl.¹¹⁹ Snad největší význam má ale osobnost Jaroslava Francla pro samotnou ZUŠ, protože právě on byl iniciátorem její existence.

Jako skladatel napsal Jaroslav Francel asi 25 skladeb. Většinou se jedná o skladby komorní s různým nástrojovým obsazením.¹²⁰ Některé z jeho komorních skladeb byly nahrány i rozhlasem. Příkladem mohou být jeho smyčcové kvartety, *Duo pro housle a violoncello* (1939/40) a *Nonettino* (1938).¹²¹ Mezi jeho další skladby patří *Dvě capriccietta pro klavír*, *Fantazie pro klavír*, *Sonatina pro klarinet a klavír* nebo *Concertino pro lesní roh a malý orchestr*.¹²² Za zmínku stojí i jeho jediný balet *Niobé* (1946). Ve své tvorbě se dále věnoval instruktivním skladbám pro dechové nástroje, ale napsal také úpravy lidových písní pro sbor – *Lidové písně z moravského Horácka pro smíšený sbor a orchestr*.¹²³

4.2 Jaromír Nohejl (1925–2004)

Jaromír Nohejl byl žákem hudební školy v Kutné Hoře¹²⁴ a již v té době se učil dirigovat pod vedením ředitele Jaroslava Francla. Jako sedmnáctiletý prvně vystoupil s žákovským orchestrem hudební školy, což vlastně předurčilo jeho dirigentskou dráhu.¹²⁵ K hudbě ho přivedl jeho dědeček Vojtěch Bartůněk, který ho z počátku učil hrát na housle, sám byl houslista samouk a také skladatel lidové hudby. Později se Jaromír Nohejl učil houslím u učitele Karla Vodičky.¹²⁶ V rodném městě ještě jako začínající hudebník dirigoval

¹¹⁷ RUT, Josef. Jaroslav Francel. *Krásné město: časopis přátel Kutné Hory*.

¹¹⁸ VESELÁ, Terezie. Francel Jaroslav. *Telč: oficiální stránky města* [online].

¹¹⁹ RUT, Josef. Jaroslav Francel. *Krásné město: časopis přátel Kutné Hory*.

¹²⁰ Tamtéž.

¹²¹ Archiv Městské knihovny v Kutné Hoře.

¹²² RUT, Josef. Jaroslav Francel. *Krásné město: časopis přátel Kutné Hory*.

¹²³ Archiv Městské knihovny v Kutné Hoře.

¹²⁴ V roce 1944 maturoval a zřejmě v tom samém roce i absolvoval na hudební škole. V kronice je pouze uvedeno, že byl absolventem prvního období školy (1930–1945).

¹²⁵ Archiv Městské knihovny v Kutné Hoře.

¹²⁶ RUT, Josef. Jaromír Nohejl sedmdesátníkem. *Krásné město: časopis přátel Kutné Hory*. Kutná Hora: 1995, 1995(3), 20–21.

Kutnohorskou filharmonii, komorní orchestr a Učitel'ský smíšený pěvecký sbor. V roce 1948 uvedl s kutnohorským orchestrem a se sólisty z Národního divadla v Tylově divadle podvkrát Smetanovu *Hubičku* a roku 1949 i *Prodanou nevěstu*.¹²⁷

Na Pražské konzervatoři absolvoval Jaromír Nohejl v roce 1949 obor dirigování jako žák Bohumila Špidry a Pavla Dědečka. V letech 1950–1954 byl šéfem pěveckého sboru AUS VN (Armádní umělecký soubor Víta Nejedlého).¹²⁸ Věnoval se i filmové hudbě. „Natočil hudbu k 75 filmům. Dirigoval též *Symfonický orchestr hl. města Prahy a Filmový symfonický orchestr při nahrávkách na gramofonové desky*.“¹²⁹ V roce 1956 vyhrál celostátní soutěž dirigentů a díky tomuto úspěchu byl jmenován dirigentem Moravské filharmonie v Olomouci¹³⁰ a také zástupcem jejího uměleckého ředitele. Následně se stal (v roce 1960) ředitelem a hlavním dirigentem tohoto tělesa.¹³¹ Na této pozici setrval celých 31 let, než odešel do důchodu. Za jeho vedení podnikla Moravská filharmonie i několik zájezdů do zahraničí a navštívila Itálii, Španělsko, Řecko, Polsko, Maďarsko, Rumunsko a další země. Přímo v Kutné Hoře ale se svou filharmonií vystoupil jen dvakrát, a to v roce 1995, kdy proběhl koncert v Tylově divadle k jeho 70. narozeninám, a poté ještě v roce 1998 v chrámu sv. Barbory. V obou případech už působil pouze jako hostující dirigent.¹³² „Pro svůj koncert v rodišti jsem zvolil skladatele mně nejmilejší: Smetanu a Dvořáka. Z *Mé vlasti Bedřicha Smetany uvedeme symfonické básně Z českých luhů a hájů, Vltavu a Šárku a po přestávce slavnou a v celém světě oblíbenou Dvořákovu symfonii Z Nového světa*.“ Těmito slovy komentoval Nohejl připravovaný koncert ke svým narozeninám.¹³³ O slavnostním narozeninovém koncertu informoval i místní tisk, který ještě zdůrazňuje, že pan Jaromír Nohejl se předem vzdal honoráře a výtěžek koncertu byl použit na sociální a charitativní účely.¹³⁴

¹²⁷ Tamtéž.

¹²⁸ STÁREK, Zdeněk. Nohejl Jaromír. STÁREK, Zdeněk. *Slovník českých sbormistrů: část 2, M–Ž*. Praha: Divadelní ústav, 1982, s. 381.

¹²⁹ STREJČEK, Alfred. Pocta přáteli. *Krásné město: časopis přátel Kutné Hory*. Kutná Hora: 2000, **2000**(4), 21.

¹³⁰ Archiv Městské knihovny v Kutné Hoře.

¹³¹ STÁREK, Zdeněk. Nohejl Jaromír. STÁREK, Zdeněk. *Slovník českých sbormistrů: část 2, M–Ž*, s. 381.

¹³² Archiv Městské knihovny v Kutné Hoře.

¹³³ RUT, Josef. Jaromír Nohejl sedmdesátníkem. *Krásné město: časopis přátel Kutné Hory*, s. 21

¹³⁴ Ještě ke koncertu na počest Jaromíra Nohejla. *Kutnohorské listy: městský zpravodaj*. Kutná Hora: Grafia Gryč, 1995, **1**(5), 7.

Jaromír Nohejl osobně dirigoval přes sto různých orchestrů a koncertoval s nimi v celé Evropě, ale i v Asii nebo Kanadě. Zároveň se účastnil několika hudebních festivalů, včetně Pražského jara a dalších festivalů mezinárodních, nahrával pro rozhlas, natáčel gramodesky a uvedl na 300 premiér.¹³⁵

4.3 Josef Rut (1926–2007)

Josef Rut byl houslista, skladatel a významný hudební teoretik, rodák z Kutné Hory. Vystudoval hru na housle u Bedřicha Voldana na Pražské konzervatoři a absolvoval také dirigování sborového zpěvu u Bohumila Špidry. Studia dokončil v roce 1951. Soukromě se věnoval ještě skladbě, a to u Jaroslava Řídkého a později u Emila Hradeckého, který u Ruta vzbudil zájem o hudební teorii.¹³⁶

Celých třicet let (1953–1983) působil Rut jako houslista Symfonického orchestru Československého rozhlasu Praha a později v Pražském komorním orchestru bez dirigenta (1955–1957).¹³⁷ Byl také členem Společnosti českých skladatelů (v rámci Asociace hudebních umělců a vědců), dále členem Přítomnosti (sdružení pro soudobou hudbu) a Společnosti pro duchovní hudbu.¹³⁸

Proslavil se zejména svou hudební teorií, ve které vysvětloval hudební struktury pomocí fyzikální teorie pohybu a své články publikoval i v zahraničí. Ve svém teoretickém díle se zabýval hlavně dvanáctitónovou tonální soustavou, kterou použil i v několika svých skladbách. Tuto teorii rozpracoval v publikaci *Dvanáctitónová tonální teorie* (1969) a mezi jeho další teoretické práce patří *Nová fyzikální teorie hudby* (1976), *Relativistická teorie hudebního pohybu* (1990), *Hledání řádu jako inspirace hudební tvorby – úvaha o filosofii hudby* (1999). Společně s Janem Dostálem publikoval *Cvičebnici rytmu od A do Z*.¹³⁹

V rozhovoru pro kutnohorský časopis *Krásné město* uvádí Josef Rut: „Práce interpreta je taková, že když skončí, jako by ani nebyla. Skladeb, které jsem složil, je

¹³⁵ Tamtéž.

¹³⁶ Rut Josef. *Český rozhlas* [online]. Praha: c1997-2019, 23. 7. 2004 [cit. 2019-02-16]. Dostupné z: https://www.rozhlas.cz/nakladatelstvi/autori/_zprava/rut-josef-1926-2008--127419.

¹³⁷ Archiv Městské knihovny v Kutné Hoře.

¹³⁸ SEDLÁČKOVÁ, Simona. Rut, Josef. *Český hudební slovník osob a institucí* [online]. Brno: Centrum hudební lexikografie, 9. 11. 2007 [cit. 2019-02-17]. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=1516.

¹³⁹ Tamtéž.

celkem 57, z toho 49 je napsáno podle mé vlastní hudební teorie.“^{140, 141} V rozhovoru také uvádí, že více si cení své teoretické práce, protože „dobrých skladeb je na světě moc“.¹⁴²

4.4 František Drs (*1953)

František Drs, rodák z Kutné Hory a absolvent LŠU (1968)¹⁴³ tamtéž, je dnes známý dirigent, ovšem původně studoval na Pražské konzervatoři hru na housle. Po konzervatoři (1974) působil jako koncertní mistr v operním orchestru Divadla J. K. Tyla v Plzni a dále se vzdělával na AMU v Praze, kde absolvoval obor dirigování.¹⁴⁴ V roce 1980 se stal dirigentem baletu a později i operního orchestru v Divadle J. K. Tyla v Plzni. Spolupracoval s několika soubory a koncertoval s nimi téměř po celé Evropě, ale i v zámoří (USA, Kanada, Japonsko).¹⁴⁵ Repertoár Františka Drse čítá přibližně 50 operních děl a 20 baletů. Stále spolupracuje s několika symfonickými orchestry a některá díla nastudoval i pro Český rozhlas nebo televizi, s postupem času vznikly i nahrávky na CD. Od roku 1997 je dirigentem Hudebního divadla Karlín, zaměřuje se na klasickou operetu a postupně se dostal i k muzikálu. Jeho prvním nastudovaným muzikálem byla Frimlova *Rose Marie* (1999) a posléze muzikál *Zpívání v dešti* (2001).¹⁴⁶

„Na základě úspěšného provedení Mozartovy Figarovy svatby (1998) byl osloven a přizván ke spolupráci v rámci 48. Deutsches Mozartfest 1999 ve Schweitzingenu, tentokrát v souvislosti s uvedením Mozartova Reaquiem a operou *Così fan tutte*.“¹⁴⁷ V roce 2003 se František Drs stal dirigentem Komorního orchestru Národního divadla v Praze a mezi lety 2000–2011 byl dirigentem Státní opery Praha. V tomto období také provedl několik koncertů se symfonickými orchestry v zahraničí (např. Německo, Rakousko, Litva, Francie...). Rok působil jako dirigent Opery Národního divadla v Praze (2012–2013), kde nastudoval operu *Válka s mlouky* od Vladimíra Franze. V roce 2014 provedl v Plzni Verdiho

¹⁴⁰ VALTROVÁ, Marie. Začínal jsem jako houslista v Kutné Hoře: rozhovor se skladatelem Josefem Rutem. *Krásné město: časopis přátel Kutné Hory*. Kutná Hora: 2004, **2004**(4), 16–17.

¹⁴¹ Tyto údaje jsou k roku 2004 a v té době měl Josef Rut ještě několik skladeb rozepsaných, takže tato čísla nejsou konečná.

¹⁴² VALTROVÁ, Marie. Začínal jsem jako houslista v Kutné Hoře: rozhovor se skladatelem Josefem Rutem.

¹⁴³ Rok absolvování je uveden v kronice ZUŠ.

¹⁴⁴ *František Drs: dirigent* [online]. Plzeň: c2016 [cit. 2019-02-19]. Dostupné z: <http://www.frantisekdrs.cz/>.

¹⁴⁵ Archiv Městské knihovny v Kutné Hoře.

¹⁴⁶ Tamtéž.

¹⁴⁷ *Operní týden: VI. ročník hudebního festivalu*. Kutná Hora: 2001, VI.

Aidu, která měla obrovský úspěch.¹⁴⁸ „*Díky své mimořádné muzikálnosti a pohotovosti je často vyzýváán ke spolupráci předními českými umělci.*“¹⁴⁹

Pro Kutnou Horu je František Drs navíc významný ještě tím, že zde společně se svou ženou Karolinou Hromádkovou založil v roce 1995 tzv. *Operní týden Kutná Hora*, což je festival, kde zaznívají převážně nejznámější árie z oper, ale i celé opery a vystupují zde i jiná hudební uskupení. Na tyto operní týdny jsou zváni ke spolupráci čeští i zahraniční pěvci a další vynikající umělecké osobnosti. Prvním dílem, které bylo v rámci tohoto festivalu provedeno, byl *Dalibor* Bedřicha Smetany. Opera byla provedena v prostorách Vlašského dvora, kde také probíhala i další představení Operního týdne, ale posluchači měli možnost během několika ročníků nahlédnout i do jiných zajímavých míst města.¹⁵⁰ V roce 2016 u příležitosti 20. ročníku¹⁵¹ festivalu získal František Drs čestné občanství města Kutné Hory za zásluhy v kulturní a umělecké oblasti a za šíření dobrého jména města jak v ČR, tak v zahraničí.¹⁵²

4.5 Jiří Kout (*1937)

Jiří Kout se narodil v Nových Dvorech u Kutné Hory. Je absolventem klavírního oddělení hudební školy v Kutné Hoře,¹⁵³ ale kromě klavíru hrál i na housle.¹⁵⁴ Hudebně se angažoval už jako student kutnohorského gymnázia, kde se zapojoval do různých představení studenstkého divadla.¹⁵⁵ Jeho třídní profesor na něj vzpomínal jako na výborného klavíristu, který kolem sebe dokázal zorganizovat pěvecký a hudební kroužek, s nímž podnikal své první koncerty a již ve svých 17 letech nastudoval Kout se školním kroužkem Kytici Antonína Balatky.¹⁵⁶

¹⁴⁸ František Drs: *dirigent* [online]. Plzeň: c2016 [cit. 2019-02-19]. Dostupné z: <http://www.frantisekdrs.cz/>.

¹⁴⁹ *Operní týden: VI. ročník hudebního festivalu*. Kutná Hora: 2001, VI.

¹⁵⁰ HROMÁDKOVÁ, Karolína. O projektu. *Operní týden Kutná Hora: mezinárodní hudební festival* [online]. Plzeň: c2015, [cit. 2019-02-19]. Dostupné z: http://www.opernityden.cz/o_projektu.html.

¹⁵¹ Jeden ročník Operního týdne se nekonal, konkrétně to bylo v roce 2000.

¹⁵² -DL-. František Drs čestným občanem. *Dobry info* [online]. c2019, 20. 7. 2016 [cit. 2019-02-19]. Dostupné z: <https://www.dobryinfo.cz/2869/frantisek-drs-cestnym-obcanem>.

¹⁵³ Kronika ZUŠ. (Není zde uveden přesný rok.)

¹⁵⁴ DRÁPELOVÁ, Věra. Mág dirigentské hůlky Jiří Kout. *IDNES.cz: Revue* [online]. MAFRA: c1999–2019, 2. května 2003 [cit. 2019-03-08]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/revue/spolecnost/mag-dirigentske-hulky-jiri-kout.A030501_203735_lidicky_pol.

¹⁵⁵ ČÍSAŘ, Vladimír. Jiří Kout nositelem ceny Thálie. Archiv Městské knihovny v Kutné Hoře.

¹⁵⁶ ZNOJEMSKÝ, Ladislav. Vzpomínka třídního profesora na Jiřího Kouta. *Krásné město: časopis přátel Kutné Hory*. Kutná Hora: 1993, 1993(2), 23.

Jiří Kout vystudoval dirigování na Akademii múzických umění v Praze u Bohumíra Lišky. V roce 1964 odešel do Plzně, kde působil nejprve jako korepetitor a poté i jako dirigent. Na počátku své kariéry zvítězil v jedné z nejprestížnějších mezinárodních soutěží mladých dirigentů ve francouzském Besançonu, následně mu ale z politických důvodů byla dána výpověď z plzeňského divadla¹⁵⁷ a měl dokonce i zákaz práce v oboru na dobu neurčitou.¹⁵⁸ Zákaz činnosti a výpověď souvisely s tím, že Jiří Kout ohlásil před obecnstvem v divadle zprávu o smrti plzeňského studenta, který se upálil po vzoru Jana Palacha:¹⁵⁹ „*Tuto tragickou událost jste oznámil před oponou plzeňského divadla při představení Lortzingovy opery Car a tesař. Obecnstvo souhlasilo s Vaším názorem, že není vhodné provozovat tentýž večer komickou operu, a po 1. jednání se nepokračovalo.*“¹⁶⁰

Na začátku 70. let se mohl k dirigování vrátit jako záskok v Národním divadle. V roce 1978 však přijal nabídku na hostování v Düsseldorfu, kde poté už zůstal nastálo a působil zde 7 let jako hlavní dirigent.¹⁶¹ V rozhovoru pro Opera Plus vzpomíná na Grischu Barfusse, který mu v začátcích hodně pomohl: „*Dal mně šanci a táhl mě. Pomohl mně i s bytem, a když se o mě začala zajímat tehdejší tajná československá policie a chtěli mě unést přes východní Berlín zpátky do Československa, zařídil mi přechodný pobyt ve Švýcarsku, abych to přečkal.*“¹⁶² Po nabytých zkušenostech v Düsseldorfu odešel do divadla v Saarbrückenu (1985), v roce 1990 přijal místo hlavního dirigenta v Německé opeře v Západním Berlíně, kde se uvedl *Káťou Kabanovou* od Leoše Janáčka, a kromě berlínské opery byl od roku 1993 také dirigentem opery v Lipsku.

Jako dirigent hostoval po celém světě a stal se specialistou především na Janáčkovy opery, o kterých tvrdí, že na celém světě je lidé přijímali s nadšením, kromě Prahy.¹⁶³ Kromě děl Janáčkových proslul ve světě i jako dirigent oper Wagnerových a

¹⁵⁷ VEBER, Petr. Jiří Kout: Vlast zůstane vlastní. *Harmonie* [online]. Praha: Muzikus, 2004, 24. května 2004, 2004(5) [cit. 2019-03-04]. Dostupné z: <https://www.casopisharmonie.cz/rozhovory/jiri-kout-vlast-zustane-vlasti.html>.

¹⁵⁸ RUT, Josef. Rozhovor na dané téma. *Krásné město: časopis přítel města Kutné Hory*. Kutná Hora: 1993, 1993(3), 22–23.

¹⁵⁹ DRÁPELOVÁ, Věra. Mág dirigentské hůlky Jiří Kout. *IDNES.cz: Revue* [online].

¹⁶⁰ RUT, Josef. Rozhovor na dané téma. *Krásné město: časopis přítel města Kutné Hory*, str. 22.

¹⁶¹ VEBER, Petr. Jiří Kout: Vlast zůstane vlastní. *Harmonie* [online].

¹⁶² REDAKCE. Dirigent Jiří Kout o své nemoci, FOK i Národním divadle. *Opera Plus* [online]. Praha: Opera Plus, c2009–2018, 12. 4. 2010 [cit. 2019-03-06]. Dostupné z: <https://operaplus.cz/dirigent-jiri-kout-o-sve-nemoci-fok-i-narodnim-divadle/?pa=2>.

¹⁶³ VEBER, Petr. Jiří Kout: Vlast zůstane vlastní. *Harmonie* [online].

Straussových.¹⁶⁴ Sám v rozhovoru uvádí: „Měl jsem koncert s Berlínskou filharmonií, s Berlínským rozhlasovým orchestrem, s Mnichovskou filharmonií, s Orchestrem National de Paris, dirigoval jsem v Los Angeles, v Římě, ve Florencii i jinde. Na nedostatek koncertů si opravdu nemohu stěžovat...“¹⁶⁵ Janáčkovu operu *Káťa Kabanová* dirigoval v Los Angeles, Paříži a v Berlíně. Mezi další české opery, které zařadil do svého repertoáru, patří *Věc Makropulos* a *Její pastorkyňa*, kterou provedl v Covent Garden, kde měla obrovský úspěch, a z dalších autorů to byl například Dvořák (*Rusalka*), Smetana (*Prodaná nevěsta*) nebo Martinů (*Řecké pašije*).¹⁶⁶ Jiří Kout dirigoval opravdu na mnoha místech ve světě, pro doplnění ještě zmiňme Tel Aviv, Ženevu, San Francisco, New York (Metropolitní opera) a Chicago. Do Národního divadla se znovu vrátil až v roce 1995, kdy zde provedl Straussovou *Elektru*. Divadlo mu nabízelo funkci šéfa opery, kterou Kout odmítl,¹⁶⁷ ale i nadále se podílel se na několika projektech. V roce 1996 nastudoval Straussova *Růžového kavalíra*, roku 2000 Wagnerova *Tristana a Isoldu*, v roce 2004 Verdiho *Requiem* a v roce 2005 Janáčkovu *Její pastorkyňu*. Roku 2003 podnikl koncertní turné se symfonickým orchestrem NHK Tokyo.¹⁶⁸

V současnosti je Jiří Kout jedním z našich mezinárodně uznávaných dirigentů. Žije ve Švýcarsku poblíž města St. Gallen, kde také vedl v letech 1998–2008¹⁶⁹ symfonický orchestr. Za svou obdivuhodnou práci získal několik ocenění. Byla mu udělena Cena ministerstva kultury za přínos v oblasti hudby pro rok 2007, téhož roku převzal z rukou prezidenta republiky Václava Klause medaili za zásluhy o stát v oblasti kultury a umění.¹⁷⁰ Ocenění za mimořádné kulturní zásluhy obdržel v roce 2008 také ve městě St. Gallen¹⁷¹ a

¹⁶⁴ Jiří Kout: čestný šéfdirigent. *Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK: dirigenti* [online]. Praha: FOK, c2019 [cit. 2019-03-07]. Dostupné z: <http://www.fok.cz/cs/jiri-kout>.

¹⁶⁵ RUT, Josef. Rozhovor na dané téma. *Krásné město: časopis přátel Kutné Hory*, s. 22.

¹⁶⁶ Tamtéž, s. 23.

¹⁶⁷ VEBER, Petr. Jiří Kout: Vlast zůstane vlastní. *Harmonie* [online].

¹⁶⁸ Jiří Kout. *Národní divadlo* [online]. Praha: c2019, 2006 [cit. 2019-03-08]. Dostupné z: <https://www.narodni-divadlo.cz/cs/umelec/jiri-kout>.

¹⁶⁹ Jiří Kout: čestný šéfdirigent. *Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK: dirigenti* [online].

¹⁷⁰ Jiří Kout: čestný šéfdirigent. *Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK: dirigenti* [online].

¹⁷¹ Dirigent Jiří Kout obdržel ocenění ve švýcarském městě St. Gallen. *Česká televize 24: Kultura* [online]. Česká televize: c1996–2019, 1. 11. 2008 [cit. 2019-03-08]. Dostupné z: <https://ct24.ceskatelevize.cz/kultura/1435712-dirigent-jiri-kout-obdrzel-oceneni-ve-svycarskem-meste-st-gallen>.

u nás v roce 2010 převzal zvláštní cenu Kolegia pro udělování cen Thálie.¹⁷² V roce 2011 se stal třetím držitelem Ceny Antonína Dvořáka.¹⁷³

¹⁷² REDAKCE. Ceny Thálie 2010. *Divadelní noviny* [online]. Praha: Společnost pro Divadelní noviny, 28. března 2011 [cit. 2019-03-09]. Dostupné z: <https://www.divadelni-noviny.cz/ceny-thalie-2010>.

¹⁷³ Jiří Kout převzal Cenu Antonína Dvořáka. *Česká televize 24: Kultura* [online].

Závěr

Ve své bakalářské práci jsem se pokusila zachytit činnost Základní umělecké školy v Kutné Hoře od jejího založení až po současnost. V úvodních kapitolách jsem se zaměřila i na výuku hudby obecněji, na kantorskou tradici a na vývoj hudebního školství. Další kapitoly se věnují organizaci uměleckého školství v současnosti a zaměřila jsem se v nich hlavně na hudební obor.

Cílem práce bylo souvisle informovat o ZUŠ Kutná Hora a přiblížit i její významné osobnosti. Mým záměrem bylo soustředit co nejvíce informací o škole, protože v současné době mi není znám žádný souhrnný materiál, který by o této instituci pojednával. To se projevilo i při hledání zdrojů. Často se jednalo pouze o kusé informace v podobě kratších článků, několika listin v archivu a také menších brožurek vydávaných u příležitosti výročí školy. Jediným souvislým zdrojem byla kronika ZUŠ, která ovšem byla psána zpětně a informovala přednostně o koncertech a akcích daných tehdejším režimem. Co jsem ovšem na kronice ocenila, byly údaje o žácích a učitelích. Poměrně podrobně bylo zapisováno, který učitel kdy nastoupil, a co se týče žáků, často bylo zaznamenáno, kdo z nich se dostal na konzervatoř a další umělecké školy. Při hledání zdrojů jsem ale také zjistila, že některé z informací jsou mnohdy rozrůzněny. Já osobně jsem se přikláněla hlavně k pramenům z archivu, protože jsem měla možnost vidět ručně psané zprávy a podepsané právě od zakladatele školy Jaroslava Francla, a proto jsem je považovala za směřodnější.

V hlavní části práce jsem se zabývala historií hudební školy v Kutné Hoře. Tuto část jsem se snažila rozdělit zhruba po jednotlivých desetiletích a vždy přiblížit zásadní dění ve škole v daných letech. Následovala část o významných osobnostech. Vybrala jsem pět nejvýraznějších hudebníků, kteří byli nějakým způsobem spjati právě s kutnohorskou hudební školou. Samotnou mě překvapilo, že jsou mezi nimi i tací, jejichž jméno je známe i mimo Českou republiku. Tím mám na mysli hlavně dirigenta Jiřího Kouta, ale také zahraniční působení Františka Drse a například i teoretické dílo Josefa Ruta, které vyšlo v několika cizích jazycích.

Myslím, že v práci bylo rozpracováno téma historie a hudebního života ZUŠ Kutná Hora poměrně podrobně, snažila jsem se postihnout aktivity žáků i jejich učitelů a zmínit všechny nejzásadnější události pro chod školy. V čem by mohl být další případný podnět

k rozpracování, je zřejmě kapitola o významných osobnostech, protože hudební školou takových osobností prošlo několik a určitě by bylo zajímavé dohledat všechny umělce, zejména ty méně známé. Našla jsem i několik umělců, kteří sice neměli spojitost přímo s hudební školou, proto nejsou v práci zahrnuti, ale v kulturně-hudebním životě města byli velice významní. Doufám, že bakalářská práce bude přínosem nejen pro ty, co kutnohorskou ZUŠ znají, ale i pro ty, co by se o ní chtěli dozvědět něco bližšího.

Seznam použitých informačních zdrojů

Prameny:

Kronika ZUŠ Kutná Hora.

50 let Lidové školy umění v Kutné Hoře. Kutná Hora, 1980.

Archivní prameny:

Archiv Městské knihovny v Kutné Hoře.

Hudební škola 1931–1943. Státní okresní archiv Kutná Hora. Archiv města Kutná Hora, Městský úřad Kutná Hora, karton č. 54.

Vyučování hudbě. Státní okresní archiv Kutná Hora. Okresní úřad Kutná Hora, inv. č. 781, sign. 6–30/10, karton č. 159.

Vyučování hudbě. Státní okresní archiv Kutná Hora. Okresní úřad Kutná Hora, inv. č. 781, sign. 6–30/22, karton č. 159.

Výroční zprávy ZUŠ Kutná Hora z let 1995–2018

Literatura:

BISINGEROVÁ, Marie. Hudební tradice v Kutné Hoře. *Krásné město*. Kutná Hora: 2005, **2005(1)**, s. 11.

DAČICKÝ Z HESLOVA, Mikuláš. *Paměti: (S úvodem Josefa Janáčka)*. Praha: AKROPOLIS, 1996, s. 88, ISBN 80-85770-35-0.

DUDÁK, Vladislav. *Kutnohorský poutník: aneb Kutnou Horou ze všech stran*. Praha-Kutná Hora: Baset, 2004, s. 256–257, ISBN 80-7340-035-9.

GREGOR, Vladimír a Tibor SEDLICKÝ. *Dějiny hudební výchovy v českých zemích a na Slovensku*. 2. Praha: Supraphon, 1990, 282 s., ISBN 80-7058-131-X.

HARVAŘÍK, Josef. *Lidové školy umění*. Praha: SPN, 1966, s. 6–7.

Ještě ke koncertu na počest Jaromíra Nohejla. *Kutnohorské listy: městský zpravodaj*. Kutná Hora: Grafia Gryč, 1995, **1(5)**, 7.

KP. Veřejný žákovský večer městské hudební školy v Kutné Hoře. *Kutnohorský rozhled: kulturní měsíčník*. Kutná Hora: 1931, **4(9)**, 100.

Operní týden: VI. ročník hudebního festivalu. Kutná Hora: 2001, **VI**.

PRŮCHA, Jan. *Pedagogická encyklopedie*. Praha: Portál, 2009, s. 98–99, ISBN 978-80-7367-546-2.

RUT, Josef. Jaromír Nohejl sedmdesátníkem. *Krásné město: časopis přátel Kutné Hory*. Kutná Hora: 1995, **1995**(3), 20–21.

RUT, Josef. Jaroslav Francel. *Krásné město: časopis přátel Kutné Hory*. Kutná Hora: 2001, **2001**(4), 17.

RUT, Josef. Rozhovor na dané téma. *Krásné město: časopis přítel města Kutné Hory*. Kutná Hora: 1993, **1993**(3), 22–23.

STÁREK, Zdeněk. Nohejl Jaromír. STÁREK, Zdeněk. *Slovník českých sbormistrů: část 2, M–Ž*. Praha: Divadelní ústav, 1982, s. 381.

STREJČEK, Alfred. Pocta přáteli. *Krásné město: časopis přátel Kutné Hory*. Kutná Hora: 2000, **2000**(4), 21.

ŠŤASTNÝ, Radko. *Čeští spisovatelé deseti století*. Praha: SPN, 1974, s. 41.

TROJAN, Jan. *Kantoři na Moravě a ve Slezsku v 17.–19. století*. Brno: Muzejní a vlastivědná společnost, 2000, s. 32, 54, ISBN 80-7275-006-2.

VALTROVÁ, Marie. Začínal jsem jako houslista v Kutné Hoře: rozhovor se skladatelem Josefem Rujem. *Krásné město: časopis přátel Kutné Hory*. Kutná Hora: 2004, **2004**(4), 16–17.

ZNOJEMSKÝ, Ladislav. Vzpomínka třídního profesora na Jiřího Kouta. *Krásné město: časopis přátel Kutné Hory*. Kutná Hora: 1993, **1993**(2), 23.

Internetové zdroje:

AZUŠ: *Asociace základních uměleckých škol ČR* [online]. Praha: c2019 [cit. 2019-02-06]. Dostupné z: <https://www.asociacezus.cz/>.

DENÁR, Michal. Jaroslav Bednář. *Osobnosti regionů* [online]. Ústí nad Orlicí: 2013 [cit. 2019-01-21]. Dostupné z: <https://www.osobnostiregionu.cz/osoby/808-jaroslav-bednar-1932-2008>.

Dirigent Jiří Kout obdržel ocenění ve švýcarském městě St. Gallen. *Česká televize 24: Kultura* [online]. Česká televize: c1996–2019, 1. 11. 2008 [cit. 2019-03-08]. Dostupné z:

<https://ct24.ceskatelevize.cz/kultura/1435712-dirigent-jiri-kout-obdrzel-oceneni-ve-svycarskem-meste-st-gallen>.

-DL-. František Drs čestným občanem. *Dobry info* [online]. c2019, 20. 7. 2016 [cit. 2019-02-19]. Dostupné z: <https://www.dobryinfo.cz/2869/frantisek-drs-cestnym-obcanem>.

DRÁPELOVÁ, Věra. Mág dirigentské hůlky Jiří Kout. *IDNES.cz: Revue* [online]. MAFRA: c1999–2019, 2. května 2003 [cit. 2019-03-08]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/revue/spolecnost/mag-dirigentske-hulky-jiri-kout.A030501_203735_lidicky_pol.

František Drs: dirigent [online]. Plzeň: c2016 [cit. 2019-02-19]. Dostupné z: <http://www.frantisekdrs.cz/>.

HRADECKÁ, Pavla a Gabriela VACEKOVÁ. Hybrid v systému regionálního školství? Postavení a specifika uměleckého vzdělávání v ČR. In: KLÍMOVÁ, Viktorie a Vladimír ŽÍTEK. *XXI. mezinárodní kolokvium o regionálních vědách: Sborník příspěvků* [online]. Brno: Masarykova univerzita, 2018, 13.–15. 6. 2018, s. 755 [cit. 2019-04-03]. ISBN 978-80-210-8970-9. Dostupné z: <https://www.econ.muni.cz/kolokvium-o-regionalnich-vedach/predchozi-kolokvia/sbornik-2018>

HROMÁDKOVÁ, Karolina. O projektu. *Operní týden Kutná Hora: mezinárodní hudební festival* [online]. Plzeň: c2015, [cit. 2019-02-19]. Dostupné z: http://www.opernityden.cz/o_projektu.html.

Jiří Kout: čestný šéfdirigent. *Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK: dirigenti* [online]. Praha: FOK, c2019 [cit. 2019-03-07]. Dostupné z: <http://www.fok.cz/cs/jiri-kout>.

Jiří Kout. *Národní divadlo* [online]. Praha: c2019, 2006 [cit. 2019-03-08]. Dostupné z: <https://www.narodni-divadlo.cz/cs/umelec/jiri-kout>.

Jiří Kout převzal Cenu Antonína Dvořáka. *Česká televize 24: Kultura* [online]. Česká televize: c1996–2019, 7. 9. 2011 [cit. 2019-03-09]. Dostupné z: <https://ct24.ceskatelevize.cz/kultura/1244037-jiri-kout-prevzal-cenu-antonina-dvoraka>.

KAFKA, Štěpán. Kutnohorské hudební rukopisy 15. a 16. stol. *CANTICA* [online]. 2005 [cit. 2019-01-31]. Dostupné z: <http://cantica.kh.cz/grad/>.

KOŠUT, Michal. *Hudba českých kantorů jako inspirace pro dnešek*. Festival forfest Czech republic [online]. Brno: Michal Košut, 2018 [cit. 2018-11-25]. Dostupné z: <https://www.forfest.cz/colloquy/477>.

MATYÁŠOVÁ, Josefina. *Mikuláš Dačický z Heslova. Osobnost, dílo a "druhý život"* [online]. Praha: 2017 [cit. 2018-11-25]. Dostupné z: <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/147926/>. Diplomová práce. Karlova univerzita, Filozofická fakulta.

MRÁZOVÁ, Šárka. Západ takovou síť hudebních škol nemá, můžeme být na co hrdí, říká šéfka asociace ZUŠ. *Aktuálně.cz* [online]. Economia: c1999–2019, 27. 5. 2018 [cit. 2019-03-10]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/zapad-takovou-sit-hudebnich-skol-nema-muzeme-byt-na-co-hrdi/r~a99e92e65f2c11e88c3dac1f6b220ee8/?redirected=1552223090>

OSTRÝ, František. *Čeští kantorů Jakub Jan Ryba* [online]. Brno: Masarykova univerzita, 2015. [cit. 2018-11-30]. Dostupné z: <http://www.ped.muni.cz/wmus/studium/elearning/kantori/kantori.pdf>.

PECHÁČEK, Stanislav. Historie hudebního vzdělávání v českých zemích. *Hudební výchova* [online]. Praha: Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy, 2016, **24**(1–2), 22, 24 [cit. 2019-01-03]. ISSN 1210-3683. Dostupné z: http://pages.pedf.cuni.cz/hudebnivychova/files/2018/02/HV_2016_12.pdf.

REDAKCE. Ceny Thálie 2010. *Divadelní noviny* [online]. Praha: Společnost pro Divadelní noviny, 28. března 2011 [cit. 2019-03-09]. Dostupné z: <https://www.divadelni-noviny.cz/ceny-thalie-2010>.

REDAKCE. Dirigent Jiří Kout o své nemoci, FOK i Národním divadle. *Opera Plus* [online]. Praha: Opera Plus, c2009–2018, 12. 4. 2010 [cit. 2019-03-06]. Dostupné z: <https://operaplus.cz/dirigent-jiri-kout-o-sve-nemoci-fok-i-narodnim-divadle/?pa=2>.

Rut Josef. *Český rozhlas* [online]. Praha: c1997–2019, 23. 7. 2004 [cit. 2019-02-16]. Dostupné z: https://www.rozhlas.cz/nakladatelstvi/autori/_zprava/rut-josef-1926-2008--127419.

SEDLÁČKOVÁ, Simona. Rut, Josef. *Český hudební slovník osob a institucí* [online]. Brno: Centrum hudební lexikografie, 9. 11. 2007 [cit. 2019-02-17]. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=1516.

Seznam žáků vojenské hudební školy Víta Nejedlého: nástupní ročník 1971-1975. *Klub absolventů vojenské konzervatoře a vojenské hudební školy* [online]. Roudnice nad Labem: c2011–2013 [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <http://www.kavk.cz/pdf/zaci2.pdf>.

ŠEBESTA, Josef. Hudba v Čechách a na Moravě v období německého protektorátu 3. *Harmonie* [online]. Muzikus: 2006, 25. červenec 2007, **3** [cit. 2019-01-04]. Dostupné z: <https://www.casopisharmonie.cz/rozhovory/hudba-v-cechach-a-na-morave-v-obdobi-nemeckeho-protektoratu-3.html>.

ŠVEPEŠOVÁ, Alena. Historie. *Základní umělecká škola Český Krumlov* [online]. Český Krumlov: ZUŠ Český Krumlov, c2001–2018 [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <http://www.zus-ceskykrumlov.cz/historie/>.

VAŠÁTKOVÁ, Anna. Co je to ZUŠ Open. *ZUŠ OPEN* [online]. c2019, 2019 [cit. 2019-02-06]. Dostupné z: <https://www.zusopen.cz/zus-open/>.

VEBER, Petr. Jiří Kout: Vlast zůstane vlastní. *Harmonie* [online]. Praha: Muzikus, 2004, 24. května 2004, **2004(5)** [cit. 2019-03-04]. Dostupné z: <https://www.casopisharmonie.cz/rozhovory/jiri-kout-vlast-zustane-vlasti.html>.

VESELÁ, Terezie. Francel Jaroslav. *Telč: oficiální stránky města* [online]. Telč: 26. 9. 2012 [cit. 2019-02-13]. Dostupné z: https://www.telc.eu/turista_a_volny_cas/historie/osobnosti/francel-jaroslav.

Základní umělecká škola: Historie. *Základní umělecká škola Kutná Hora* [online]. Kutná Hora: ZUŠ Kutná Hora, c2010 [cit. 2019-03-18]. Dostupné z: <http://www.zuskh.cz/clanek/4>.

Život školy. *Základní umělecká škola Kutná Hora* [online]. Kutná Hora: ZUŠ Kutná Hora, c2010 [cit. 2019-03-31]. Dostupné z: <http://www.zuskh.cz/clanek/11>.

ZUŠ OPEN [online]. Vizus, c2019 [cit. 2019-02-06]. Dostupné z: <https://www.zusopen.cz/>.

ZUŠ ŽELEZNÝ BROD. *Stručný vývoj uměleckého školství* [online]. [cit. 2019-01-12]. Dostupné z: https://www.zus-zelbrod.cz/dokumenty/legislativa/vyvoj_skolstvi.pdf.

Legislativní dokumenty:

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. *Rámcový vzdělávací program pro základní umělecké školy* [online]. Praha: Výzkumný ústav pedagogický, 2010, s. 8, 11, [cit. 2019-01-31]. Dostupné z: <http://www.msmt.cz/vzdelavani/zakladni-vzdelavani/ramcovy-vzdelavaci-program-pro-zakladni-umelecke-vzdelavani>.

NÚV. *Základní umělecké školy. Národní ústav pro vzdělávání* [online]. Praha: c2011–2019 [cit. 2019-02-10]. Dostupné z: <http://www.nuv.cz/t/zus>.

Přílohy

K č. 8241.

Seznam
učitelů hudby a zpěvu v Kutné Hoře.

Číslo domu	Jméno a příjmení	Vypučuje žáků:
20.102	Polák František	20 žáků na housle.
345	Lichina Antonín	25 -" na klavír a housle.
26	Bučkova Augustín	12 -" " housle
201	Stápinová Antonie	33 -" na piano a zpěv
241	Moskovič J.	6 -" -" -"
271	Vlasák Gustav	12 -" v housle.
241	Pavšová Vincencie	14 -" na piano.
291	Fukáčková Eleonora	8 -" -" -"
521	Štěpánková J.	6 -" -" -"
548	Štefánková Antonie	26 -" na piano, housle a átou.
440	Mučinka Josef, profesor	20 -" hudbě a zpěvu.

č. 1: Seznam učitelů hudby v Kutné Hoře v letech 1918–1919

č. 2: Pozdně gotický profilovaný portál s rostlinnými ornamenty – vchod do hlavní budovy školy (Knížecí dům)

**Městská
hudební škola v Kutné Hoře**

pořádá

v úterý 23. června 1931 o 8. hod. večer

**VEŘEJNÝ
ŽÁKOVSKÝ VEČER**

Školní rok 1930-31.

VÝKON 3.

PROGRAM :

1. Jindřich Másl: Z DĚTSKÉHO MÁJE, op. 20
 - a) U mlýna - hraje Runa Krupičková. Přípravka.
 - b) Vytřvalý - hraje Vlasta Exnerová. Přípravka.
 - c) Panenka tančí - hraje Vlasta Čečetková. Přípravka.
2. Ferd. Seitz: ŽÁKOVSKÝ KONCERT D-dur (První věta)
Hraje Karel Liberský, III. ročník houslí, doprovází Marie Jaškovová.
3. Fr. X. Dussek (1731—1799): PRVNÍ VĚTA Z DRUHÉ SONATY B-dur (Presto)
Hraje Jaroslav Vitek, II. ročník klavíru.
4. Josef Mysliveček (1737—1781): ALLEGRETTO MA NON TROPPO - VIVO
Hraje Zdeněk Vitek, II. ročník klavíru.
5. J. V. Tomášek (1774—1850): EKLOGA (B-dur)
Hraje Stanislava Němečková, II. ročník klavíru.
Přestávka.
6. Ferd. Seitz: ŽÁKOVSKÝ KONCERT G-dur (První věta)
Hraje Oldřiška Lacinová, III. ročník houslí.
7. Štefan Heller: NOTOVÁ KNIHA PRO MALÉ I VELKÉ, op. 138
 - a) Plačící děčko
 - b) ConsolationHraje Marie Jaškovová, I. ročník klavíru.
8. Ant. Dvořák (1841—1904): BIBLICKÉ PÍSNĚ, op. 99
 - a) Při řekách babilonských ... } Zpívá Květa Neradová,
 - b) Oblak a mrákota ... } I. ročník solového zpěvu.
9. Vítězslav Novák: (1870): ZE DVOU ČESKÝCH TANCŮ (Cyklus Mládi, op. 55)
Furiant (č. 20) - Hraje Stanislava Němečková.
10. a) Ludwig Mendelssohn: POLSKÁ
b) A. Simonetti: MADRIGALE
Hraje Karel Koubský, IV. ročník houslí.

Klavír číslo 1., 3., 4., 5., 7., 9. hrají žáci ze třídy prof. Theod. Schaefera, housle č. 2., 6., 10. hrají žáci ze třídy prof. Jos. Vědliha. Solový zpěv č. 8. žačka ze třídy prof. Ariadny Novíkové. Klavírní doprovod č. 2. ze třídy prof. Theodora Schaefera.

Koncertní křídlo z ochoty zapůjčil Ant. Petrof z Hradce Králové ze skladu Bohumil Tuček, Kutná Hora.

Vstupné: I. místo Kč 4.—, II. místo Kč 3.—, k stání Kč 1.50. Vojsko, studenti a školní mládež Kč 1.—.

Předprodej vstupenek laskavě převzal p. Jos. Richter, drogistka v Kollárově tř.

V sále hotelu „U zlaté husy“ (u Burešů)

č. 3: Plakát k prvnímu veřejnému koncertu Městské hudební školy v Kutné Hoře, 1931

č. 4: Pěvecký sbor Sluníčko

č. 5: Josef Votýpka diriguje dechový orchestr

**MěV KSČ, MěNV, MVNF V KUTNÉ HOŘE, SPOLU
S GENERÁLNÍM PROJEKTANTEM PRAHA SURPMO,
DODAVATELEM OSP KUTNÁ HORA, KIÚ A VEDENÍM
LŠU,**

VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ BUDOVY LŠU

**VE VLADISLAVOVĚ ULICI
V KUTNÉ HOŘE
31. LEDNA 1984 v 10 hod.**

**PO UKONČENÍ PROGRAMU
VÁS ZVEME
NA SOUDRUŽSKOU BESEDU
s realizátory a uživatelem LŠU**

č. 6: Slavnostní otevření nové budovy v roce 1984

č. 7: Ředitel Jaroslav Pilař při otevření budovy ve Vladislavově ulici

č. 8: Jaroslav Franci

č. 9: Jaromír Nohejl

č. 10: Josef Rut

č. 11: František Drš

č. 12: Jiří Kout

Bartošová Ivona	výtvarný obor
Černá Jana Josefína Mgr.	housle, HN, PHV
Drahota Jan	violoncello, pěvecký sbor Muscina, HN
Drahotová Lenka, MgA.	housle, HN, korepetice
Fillová Kateřina, MgA.	ředitelka školy, klavír korepetice, cembalo
MgA. Freml Matěj, Ph.D.	kytara
Gvothová Vladimíra	taneční obor
Hanuš Michal, MgA.	klavír, varhany, korepetice
Krtilová Jitka, Mgr.	klavír, sborový zpěv – Cvrčci
Losenická Neumannová Hana	taneční obor
Mikulášová Tereza, Mgr.	literárně-dramatický obor, zpěv, HN
Moravec Petr	příčná a zobcová flétna
Matyska Martin, Mgr.	klavír, korepetice
Táborský Petr/Hylský Vojtěch	zobcová flétna, trubka
Parschová Alena	klavír, korepetice
Peterková Kotyzová Beata, Mgr.	klavír, HN, sborový zpěv – Kořata
Pospíšilová Anna	akordeon, zobcová flétna
Procházková Radmila, Mgr.	housle, HN, smyčcový orchestr
Ptáčková Marie, Mgr.	klavír
Radoměřská Marcela	příčná a zobcová flétna
Rýznar Jan	dechové nástroje dřevěné
Řepa Bohumír	elektr., basová kytara, hudební skupina Sugar Beet
Slavotínková Marie, MgA.	výtvarný obor
Škopek Jaroslav	kytara
Šťastný Petr	kytara
Táborská Kateřina, MgA.	dechové nástroje žesťové, dechový orchestr
Tlupal Jiří, Mgr.	dechové nástroje dřevěné
Dariusová Hana, Ing.	taneční obor
Veselý Jiří	bicí nástroje
Vajgl Martin	bicí nástroje, EZHZT
Železná Olga, Mgr.	výtvarný obor

č. 13: Seznam učitelů ZUŠ k roku 2018 (převzato z výroční zprávy školy 2017/18)